

EDUSKUNNAN VASTAUS 237/2009 vp

Hallituksen esitys laeiksi vakuutusyhdistyslain, merimieseläkelain ja maatalousyrittäjän eläkelain muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laeiksi vakuutusyhdistyslain, merimieseläkelain ja maatalousyrittäjän eläkelain muuttamisesta (HE 181/2009 vp).

Valiokuntakäsittely

Talousvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (TaVM 26/2009 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

vakuutusyhdistyslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 31 päivänä joulukuuta 1987 annetun vakuutusyhdistyslain (1250/1987) 1 luvun 1 a ja 5 b §, 6 luvun 3 a ja 9 §, 10 luvun 1 a—1 c, 2, 5, 5 a—5 c, 6 a, 7—9, 9 a, 9 c—9 e, 11 ja 12 §, 11 luvun 3 a §, 12 luvun 3 §, 13 luvun 7—10 §, 14 luvun 13 ja 14 § sekä 16 luvun 11 a §, 12 §:n 2 momentti ja 13 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 1 a § laissa 952/2000, 1 luvun 5 b §, 10 luvun 1 a—1 c, 2, 5 c, 9, 9 c, 9 e, 11 ja 12 § laissa 1320/2004, 6 luvun 3 a § laissa 709/2004, 10 luvun 5, 7 ja 9 d § laissa 340/2000 ja mainitussa laissa 1320/2004, 10 luvun 5a, 5 b, 6 a, 8 ja 9 a §, 11 luvun 3 a §, 14 luvun 13 ja 14 § ja 16 luvun 11 a ja 13 § mainitussa laissa 340/2000, 12 luvun 3 § ja 16 luvun 12 §:n 2 momentti laissa 451/1995 sekä 13 luvun 7—10 § laissa 333/2004,

muutetaan 1 luvun 1, 2—4, 5 c, 5 d, 6 a, 6 b ja 8 §, 2 luvun 3 ja 10 §, 3 luvun 3 ja 4 §, 4 luvun 2, 3, 3 b ja 4 §, 5 luvun 1, 2 ja 4 §, 6 luvun 1—3, 4—7, 10—12, 14 ja 15 §, 7 luvun 1, 6—15, 17, 18 ja 20 §, 8 luvun 1, 2 ja 4 §, 9 luvun 1, 2, 4, 6 ja 7 §, 10 luvun 1, 3, 3 a, 3 b, 4 ja 6 §, 10 a luvun 1, 2, 2 a, 3 ja 5 §, 11 luvun 1, 2 ja 7 §, 12 luvun 5 ja 6 c §, 12 a luvun otsikon suomenkielinen sanamuoto ja 1—3, 5, 6 ja 8 §, 13 luvun 6, 11, 16, 23, 24, 29 ja 30 §, 14 luvun 3, 4 ja 6 §, 11 § ja sen edellä oleva väliotsikko, 12 § ja sen edellä oleva väliotsikko sekä 15 § ja sen edellä oleva väliotsikko, 14 a luvun 1, 3 ja 9 §, 15 luvun 1, 3 ja 5—7 § sekä 16 luvun 3, 4 ja 6—10 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 1 § osaksi laissa 483/1993, mainitussa laissa 451/1995 ja laeissa 1207/1998 ja 417/2004, 2 § osaksi mainitussa laissa 451/1995, 3 § mainituissa laeissa 340/2000 ja 417/2004, 4 § laissa 365/2001, 1 luvun 5 c ja 5 d §, 2 luvun 10 §, 4 luvun 2, 3 ja 3 b §, 5 luvun 1, 2 ja 4 §, 6 luvun 2, 4, 10 ja 15 §, 7 luvun 17 ja 18 §, 8 luvun 1 §, 9 luvun 2 ja 7 §, 11 luvun 1 ja 7 §, 14 luvun 4 §, 11 §:n edellä oleva väliotsikko, 12 § ja sen edellä oleva väliotsikko, 15 § ja sen edellä oleva väliotsikko, 14 a luvun 1 §, 15 luvun 1, 3 ja 6 § ja 16 luvun 3 § mainitussa laissa 340/2000, 1 luvun

6 a ja 6 b § ja 6 luvun 3 § mainitussa laissa 709/2004, 1 luvun 8 § laissa 487/2003, 2 luvun 3 § osaksi mainituissa laeissa 1207/1998, 340/2000 ja 365/2001, 3 luvun 3 §, 4 luvun 4 §, 6 luvun 1 ja 11 §, 7 luvun 1, 9, 11 ja 12 § ja 8 luvun 4 § osaksi mainitussa laissa 340/2000, 7 luvun 8 § osaksi viimeksi mainitussa laissa ja mainitussa laissa 1320/2004, 8 luvun 2 §, 14 luvun 11 § ja 14 a luvun 9 § mainitussa laissa 340/2000 ja laissa 896/2008, 9 luvun 1 ja 6 §, 14 luvun 3 § ja 14 a luvun 3 § mainitussa laissa 340/2000 ja laissa 470/2007, 9 luvun 4 § viimeksi mainitussa laissa, 10 luvun 1 §, 12 luvun 5 § ja 14 luvun 6 § mainitussa laissa 1320/2004, 10 luvun 3 § osaksi mainituissa laeissa 451/1995, 340/2000 ja 1320/2004, 10 luvun 3 a § mainitussa laissa 451/1995, laissa 81/1999, mainitussa laissa 340/2000 ja laissa 381/2005, 10 luvun 3 b § viimeksi mainitussa laissa, 10 luvun 4 § mainitussa laissa 81/1999, 10 luvun 6 § ja 11 luvun 2 § mainituissa laeissa 340/2000 ja 1320/2004, 10 a luvun 1, 2, 2 a ja 3 § mainitussa laissa 417/2004, 10 a luvun 5 § mainitussa laissa 483/1993, 12 luvun 6 c § ja 16 luvun 7 § mainituissa laeissa 333/2004 ja 896/2008, 12 a luvun otsikko ja 2 ja 3 § mainitussa laissa 952/2000, 12 a luvun 1 § viimeksi mainitussa laissa, mainitussa laissa 709/2004 ja laissa 137/2007, 12 a luvun 5, 6 ja 8 § mainituissa laeissa 952/2000 ja 709/2004, 13 luvun 6, 11, 16, 23, 24, 29 ja 30 § mainitussa laissa 333/2004, 15 luvun 5 ja 7 § osaksi mainitussa laissa 470/2007, 16 luvun 8 § laissa 1525/2001 ja mainitussa laissa 470/2007, 16 luvun 9 § mainituissa laeissa 340/2000, 333/2004 ja 1320/2004 sekä 16 luvun 10 § laeissa 638/2000 ja 52/2002 ja mainitussa laissa 896/2008 sekä

lisätään 1 lukuun uusi 6 c ja 6 d §, 6 lukuun uusi 8 a ja 8 b §, 7 lukuun uusi 1 a, 3 a, 12 a, 12 b ja 21 §, 9 lukuun uusi 2 a §, 10 lukuun uusi 3 c ja 3 d §, 10 a lukuun uusi 7—13 §, 12 a lukuun uusi 6 a §, 14 lukuun uusi 4 a ja 4 b § ja 15 lukuun uusi 3 a ja 8 § seuraavasti:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 §

Tätä lakia sovelletaan Suomen lain mukaan rekisteröityyn vakuutusyhdistykseen.

Vakuutusyhdistys on osakkaiden keskinäiseen vastuuseen perustuva vakuutuslaitos, jonka toiminta-alue käsittää enintään 40 kuntaa yhteinäisellä alueella tai joka harjoittaa ainoastaan kalastusvälineiden vakuutusta.

Jos suuri vakuutusyhdistys aikoo ryhtyä harjoittamaan vakuutusliikettä 2 momentissa säädettyä toiminta-alueella suuremmalla alueella tai Suomen valtion alueen ulkopuolella, sen yhdistyskokouksen on tehtävä päätös yhdistyksen muuttamisesta keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi siten kuin 8 luvussa säädetään.

Tässä laissa tarkoitettut suuret vakuutusyhdistykset ovat yhdistyksiä, joiden vakuutusmaksutulo ylittää 5 000 000 euroa vuodessa tai jotka harjoittavat vastuuvakuutusta muuten kuin liittännäisvakuutuksena tai vähintään puolet yhdistyksen maksutulosta tulee muilta kuin yhdistyksen jäseniltä. Muut vakuutusyhdistykset ovat

tässä laissa tarkoitettuja pieniä vakuutusyhdistyksiä. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä siitä, milloin yhdistys muuttuu suuresta vakuutusyhdistyksestä pieneksi vakuutusyhdistykseksi tai päinvastoin. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä myös siitä, milloin yhdistyksen on muissa tilanteissa kuin sulautumisen tai vakuutuskannan luovuttamisen yhteydessä viimeistään täytettävä suurelle yhdistykselle säädetyt vaatimukset sen jälkeen, kun yhdistys on muuttunut pienestä yhdistyksestä suureksi yhdistykseksi.

Vakuutusyhdistyksiin, jotka harjoittavat kalastusvälineiden vakuutusta, sovelletaan lisäksi, mitä niistä kalastusvakuutusyhdistyksistä annettussa laissa (331/1958) säädetään.

Edellä 4 momentissa säädettyä euromäärää voidaan muuttaa sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaavaksi.

2 §

Vakuutusyhdistyksen osakkaita ovat vakuutuksenottajat. Takuuosuudenomistajat ovat myös vakuutusyhdistyksen osakkaita, jollei yhdistysjärjestyksessä toisin määrätä.

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, ettei jälleenvakuutuksen ottaminen tuota osakkuutta.

Vakuutusyhdistyksen takuusoisuuden hankintaan sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain (521/2008) 4 luvussa säädetään keskinäisen vakuutusyhtiön takuusoisuuden hankinnasta.

3 §

Vakuutusyhdistyksen osakkaat eivät vastaa henkilökohtaisesti yhdistyksen velvoitteista. Vakuutusyhdistyksen vakuutuksenottajaosakkaat ovat kuitenkin lisämaksuvelvollisia vakuutusyhdistystä kohtaan siten kuin tässä pykälässä säädetään.

Jos vakuutusyhdistyksen oma pääoma syntyneen tappion tai muun syyn takia ei enää täytä 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa tai 10 a luvun 4 §:ssä säädettyjä vaatimuksia tai suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 3 §:n mukainen takuumäärä taikka jos selvitystilassa tai konkurssissa olevan yhdistyksen omaisuus ei riitä velkojen maksamiseen, vakuutusyhdistyksen vakuutuksenottajaosakkaille on viipymättä määrättävä lisämaksu. Lisämaksun on oltava määrältään vähintään niin suuri kuin edellä tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi tarvitaan, mutta kuitenkin enintään yhtä suuri kuin vakuutuksenottajaosakkaan edellisenä kalenterivuonna maksuunpantujen vakuutusmaksujen yhteismäärä. Vakuutuksenottajaosakkaalla tätä momenttia sovellettaessa tarkoitetaan sitä, joka oli yhdistyksen osakkaana sen kalenterivuoden alussa, jonka kuluessa lisämaksu määrättiin, jollei yhdistysjärjestyksessä toisin määrätä.

Jollei osakas määräaikana suorita hänelle määrättyä lisämaksua, se on viipymättä pantava ulosottotoimin perittäväksi. Jollei lisämaksua saada osakkaalta perityksi, on puuttuva määrä, sikäli kuin sen periminen vielä on tarpeen, jaettava toisten osakkaiden suoritettavaksi enintään heidän lisämaksuvelvollisuutensa määrään.

Lisämaksu viivästyskorkoineen saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

4 §

Vakuutusyhdistys ei saa harjoittaa muuta liikettä kuin yhdistysjärjestyksessä mainittua vakuutusliikettä sekä 5 §:ssä määriteltyä vakuutusliikkeeseen liittyvää toimintaa (*liitännäistoiminta*).

Vakuutusyhdistyksen vakuutusliike saa käsittää vain vakuutusluokista annetun lain (526/2008) vahinkovakuutusluokkiin kuuluvaa toimintaa, ei kuitenkaan lakisääteistä vakuutusta, vahinkovakuutusluokkiin 14 ja 15 kuuluvaa vakuutusta eikä vakuutusta kymmentä vuotta pitemmäksi ajaksi.

Vakuutusyhdistyksen jälleenvakuutusliike saa käsittää vain yhdistysjärjestyksessä mainittujen vahinkovakuutusluokkien ja luokkaryhmien mukaisen ensivakuutuksen jälleenvakuutusta, ei kuitenkaan toisen vakuutusyhdistyksen muuta jälleenvakuutusta kuin tämän vakuutusliikkeen edelleenvakuutusta.

Suuri vakuutusyhdistys saa kuitenkin jälleenvakuuttaa kotimaasta tulevaa, yhdistysjärjestyksen mukaista ensivakuutusta ja, jos Finanssivalvonta katsoo, että yhdistyksellä on siihen edellytykset, myös vastaavaa ulkomaista ensivakuutusta.

5 c §

Vakuutusyhdistys saa ottaa luottoa ainoastaan:

- 1) välttämättömän maksuvalmiutensa hoitamiseksi;
- 2) työntekijän eläkelaisa (395/2006) tarkoitettujen perusteiden mukaisena takaisinlainauksena;
- 3) 2 momentissa tarkoitettuna pääomalainana; tai
- 4) liiketoimintaansa liittyvinä tavanomaisina tililuottoina ja muina niihin rinnastettavina luottoina.

Vakuutusyhdistys voi ottaa lainan (*pääomalaina*), jonka:

- 1) pääoma, korko ja muu hyvitys saadaan maksaa yhdistyksen purkauessa ja konkurssissa vain kaikkia muita velkoja huonommalla etuoikeudella;

2) pääoma saadaan muutoin palauttaa ja korkoa maksaa vain siltä osin kuin yhdistyksen ja, jos yhdistys on emoyhdistys, sen konsernin vapaan oman pääoman ja kaikkien pääomalainojen määrä maksuhetkellä ylittää yhdistyksen viimeksi päättäneeltä tilikaudelta vahvistettavan tai sitä uudempaan tilinpäätökseen sisältyvän taseen mukaisen tappion määrän; sekä

3) pääoman tai koron maksamisesta yhdistys tai sen tytäryhteisö ei saa antaa vakuutta.

Vakuutusyhdistyksen on ilmoitettava 1 momentin 1, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun lainan ottamisesta Finanssivalvonnalle siten kuin Finanssivalvonta tarkemmin määrää.

Mitä 1—3 momentissa säädetään vakuutusyhdistyksen oikeudesta ottaa luottoa, sovelletaan myös vakuutusyhdistyksen tytäryhteisönä olevaan palveluyritykseen. Tytäryhteisö saa kuitenkin ottaa luottoa emoyrityksenä olevalta vakuutusyhdistykseltä.

Finanssivalvonta voi 12 luvun 6 c §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa kieltää vakuutusyhdistykseltä luotonoton.

Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa vakuutusyhdistyksen hakemuksesta antaa luvan poiketa 1 momentin säännöksistä.

5 d §

Pääomalainalle maksettava korko tai muu hyvyys vähentää viimeksi päättäneeltä tilikaudelta määrää, joka voidaan käyttää voitonjakoon.

Sopimus pääomalainasta on tehtävä kirjallisesti. Edellä 5 c §:n 2 momentin 1, 2 tai 3 kohdan vastainen lainaehdojen muutos ja 1 momentissa tarkoitettu vakuus on pätemätön. Pääomalainan 5 c §:n 2 momentin vastaiseen pääoman palauttamiseen, koron ja muun hyvityksen maksuun sekä 1 momentissa tarkoitettujen vakuuden antamiseen sovelletaan, mitä laittomasta varojen jaosta säädetään 11 luvun 5 §:ssä ja 16 luvun 8 §:n 5 kohdassa.

Pääomalainoilla on keskenään yhtäläinen oikeus yhdistyksen varoihin, jollei muuta ole yhdistyksen ja pääomalainojen velkojien kesken sovittu.

Yhdistyksen takuupääoman alentamisen ja takaisinmaksun sekä yhdistyksen sulautumisen

yhteydessä pääomalainan velkojalle tulevan määrän saa maksaa vasta, kun sanottu toimenpide on rekisteröity.

6 a §

Tässä laissa tarkoitetaan *palveluyrityksellä* yhteisöä, joka tuottaa vakuutusyhdistykselle sen pääasialliseen toimintaan liittyviä palveluita. Lisäksi palveluyrityksellä tarkoitetaan yhteisöä, joka pääasiallisena toimintanaan tuottaa palveluja yhdelle tai useammalle vakuutusyhdistykselle omistamalla, hallitsemalla tai hoitamalla kiinteistöjä. Palveluyritykseen rinnastetaan vakuutusyhdistyksen tytäryhteisöinä olevat asunto- ja kiinteistöyhteisöt.

6 b §

Tässä laissa tarkoitetaan *vakuutusomistusyhteisöllä* emoyritystä, jonka pääasiallisena toimintana on hankkia ja omistaa osuuksia tytäryrityksistä, jotka ovat vakuutusyrityksiä tai kolmannen maan vakuutusyrityksiä ja joista vähintään yksi on tässä laissa tarkoitettu vakuutusyhdistys. Vakuutusomistusyhteisönä ei kuitenkaan pidetä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain (699/2004) soveltamisalan piiriin kuuluvaa ryhmittymän omistusyhteisöä. Edellä tässä pykälässä mainituilla yrityksillä tarkoitetaan tämän lain 12 a luvun 1 §:ssä määriteltyä emoyritystä, tytäryritystä, vakuutusyritystä, ulkomaista jälleenvakuutusyritystä ja kolmannen maan vakuutusyritystä.

6 c §

ETA-valtiolla tarkoitetaan tässä laissa Euroopan talousalueeseen kuuluvaa valtiota.

6 d §

Vakuutusyhdistyksen johdon on huolellisesti toimien edistettävä vakuutusyhdistyksen etua.

8 §

Vakuutusyhdistyksen tulee varmistaa tehtäviensä mahdollisimman häiriötön hoitaminen myös poikkeusoloissa osallistumalla vakuutusalan valmiussuunnitteluun ja valmistelemalla

etukäteen poikkeusoloissa tapahtuvaa toimintaa sekä muin toimenpitein. Finanssivalvonta voi myöntää poikkeuksia edellä tässä pykälässä säädetystä velvollisuudesta, jos se on perusteltua vakuutusyhdistyksen koon, toiminnan laadun tai laajuuden taikka muun erityisen syyn vuoksi.

Jos 1 momentista aiheutuvat tehtävät edellyttävät sellaisia toimenpiteitä, jotka selvästi poikkeavat tavanomaisena pidettävästä vakuutusyhdistyksen toiminnasta ja joista aiheutuu olennaisia lisäkustannuksia, tällaiset kustannukset voidaan korvata huoltovarmuuden turvaamisesta annetussa laissa (1390/1992) tarkoitettua huoltovarmuusrahastosta.

2 luku

Vakuutusyhdistyksen perustaminen

3 §

Vakuutusyhdistyksen yhdistysjärjestyksessä on mainittava:

1) yhdistyksen toiminimi, johon tulee sisältyä sana "vakuutusyhdistys";

2) yhdistyksen kotipaikkana oleva Suomen kunta;

3) yhdistyksen toiminta-alue ja ne vakuutusluokat ja luokkaryhmät, jotka toiminta on tarkoitettu käsittämään sekä yhdistyksen harjoittama 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettu liitännäistoiminta;

4) yhdistyksen takuupääoman ja pohjarahaston määrä taikka, jos takuupääomaa voidaan yhdistysjärjestystä muuttamatta alentaa tai korottaa, vähimmäispääoma ja enimmäispääoma, jolloin vähimmäispääoman on oltava vähintään yksi neljäsosa enimmäispääomasta, taikka, jos pohjarahastoa voidaan yhdistysjärjestystä muuttamatta korottaa, rahaston määrä ja enimmäismäärä;

5) takuuosuuksien nimellisarvo tai, jollei takuuosuuksilla ole nimellisarvoa, takuuosuuksien lukumäärä tai vähimmäis- ja enimmäismäärä;

6) mitä on määrätty takuupääoman korosta ja sen takaisinmaksamisesta;

7) vakuutuksenottajaosakkaan lisämaksuvelvollisuus vakuutusyhdistystä kohtaan;

8) hallituksen jäsenten ja mahdollisten varajäsenten toimikausi;

9) tilintarkastajan ja varatilintarkastajan toimikausi; sekä

10) miten jäljelle jäävä omaisuus on yhdistyksen purkautuessa jaettava.

Jos vakuutusyhdistys aikoo käyttää toiminimeään myös toisella kotimaisella kielellä, on kumpikin toiminimen ilmaisu mainittava yhdistysjärjestyksessä.

Jos takuupääoma on jaettu takuuosuuksiin, tulee takuuosuuksien olla samanmääräisiä.

Jos 1 momentin säännöksistä ei muuta johdu, yhdistysjärjestykseen ei saa ottaa vakuutussuhdetta koskevia määräyksiä.

10 §

Vakuutusyhdistys on kolmen kuukauden kuluessa perustamispäätöksen tekemisestä ilmoitettava rekisteröitäväksi. Rekisteröinnistä säädetään kaupparekisterilaissa (129/1979). Takuupääomana rekisteröidään merkittyjen ja merkittävien annettujen takuuosuuksien yhteenlaskettu nimellisarvo vähennettynä 9 a §:n mukaan mitätöityjen takuuosuuksien yhteenlasketulla nimellisarvolla. Jos takuuosuuksilla ei ole nimellisarvoa, rekisteröitävää takuupääomaa laskettaessa käytetään nimellisarvon sijasta 2 §:n 2 momentin 3 kohdan mukaan takuupääomaan merkittävää määrää. Lisäksi rekisteröidään pohjarahaston määrä.

Rekisteri-ilmoitukseen on liitettävä:

1) selvitys siitä, että yhdistysjärjestys on vahvistettu;

2) vakuutusyhdistyksen hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan vakuutus siitä, että yhdistyksen perustamisessa on noudatettu tämän lain säännöksiä sekä että takuuosuuksista maksettu määrä ja pohjarahasto on yhdistyksen omistuksessa ja hallinnassa;

3) tilintarkastajien todistus siitä, että tämän lain säännöksiä takuupääoman ja pohjarahaston maksamisesta on noudatettu.

3 luku

Takuupääoma

3 §

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että takuuosuudenomistajalla, yhdistyksellä tai muulla henkilöllä on oikeus lunastaa muulta omistajalta kuin yhdistykseltä toiselle siirtyvä takuuosuus. Lunastuslausekkeessa on määrättävä, keillä on lunastusoikeus ja miten useiden lunastukseen oikeutettujen keskinäinen etuoikeus määräytyy.

Jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin:

1) lunastusoikeus koskee kaikenlaisia saantoja;

2) saman saannon kohteena olevat takuuosuudet on kaikki lunastettava;

3) lunastushinta on takuuosuuden käypä hinta, jona vastikkeellisessa saannossa muun selvityksen puuttuessa pidetään sovittua hintaa;

4) hallituksen on ilmoitettava takuuosuuden siirtymisestä sille, jolla on oikeus lunastaa takuuosuus, kirjallisesti tai siten kuin kutsu yhdistyskokoukseen toimitetaan kuukauden kuluessa siitä, kun takuuosuuden siirtymisestä on ilmoitettu hallitukselle;

5) lunastusvaatimus on esitettävä yhdistykselle tai yhdistyksen käyttäessä lunastusoikeuttaan takuuosuuden saajalle kahden kuukauden kuluessa siitä, kun takuuosuuden siirtymisestä on ilmoitettu hallitukselle; sekä

6) lunastushinta on suoritettava kuukauden kuluessa 5 kohdassa mainitun määräajan päättymisestä tai, jos lunastushintaa ei ole kiinteästi määrätty, lunastushinnan vahvistamisesta.

Edellä 2 momentin 4—6 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja ei voida yhdistysjärjestyksessä pidentää.

Ennen kuin on käynyt selville, käytetäänkö lunastusoikeutta, ei sillä, jolle takuuosuus on siirtynyt, ole yhdistyksessä muuta takuuosuuteen perustuvaa oikeutta kuin oikeus varoja jaettaessa ja etuoikeus takuuosuusannissa. Takuu-

osuusannista johtuvat oikeudet ja velvollisuudet siirtyvät sille, joka käyttää lunastusoikeuttaan.

Yhdistys voi lunastaa takuuosuuden vain varoilla, jotka voidaan käyttää voitonjakoon. Lunastuspäätös tehdään yhdistyskokouksessa yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Päätösehdotuksessa ja päätöksessä on mainittava lunastettavien takuuosuuksien lunastushinta ja maksuaika. Muilta osin lunastuspäätökseen sovelletaan, mitä 5 luvun 1 §:n 3—5 momentissa säädetään takuupääoman alentamista koskevasta päätöksestä. Lunastettu takuuosuus on mitätöitävä tai luovutettava edelleen. Takuuosuuden mitätöimiseen sovelletaan 5 luvun 3 ja 6 §:n säännöksiä. Takuuosuuden edelleen luovuttamisesta säädetään 5 a luvun 4 §:ssä.

4 §

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että takuuosuuden hankkimiseen luovutustoimin vaaditaan yhdistyksen suostumus. Sellainen määräys ei kuitenkaan koske takuuosuutta, joka on hankittu pakkohuutokaupassa tai konkurssipesästä.

Suostumuksen antamisesta päättää hallitus, jollei yhdistysjärjestyksestä muuta johdu. Yhdistysjärjestykseen voidaan ottaa määräyksiä suostumuksen antamisen edellytyksistä. Jos samalla saannolla on hankittu useita takuuosuuksia, kysymys suostumuksen antamisesta on ratkaistava niiden kaikkien osalta samalla tavoin, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin.

Jos suostumusta koskevasta ratkaisusta ei ole kirjallisesti ilmoitettu hakijalle kahden kuukauden kuluessa hakemuksen saapumisesta yhdistykselle tai yhdistysjärjestyksessä määrättyssä lyhyemmässä ajassa, suostumus katsotaan annetuksi.

Ennen suostumuksen antamista luovutuksen saajalla ei ole yhdistyksessä muuta takuuosuuteen perustuvaa oikeutta kuin oikeus varoja jaettaessa ja etuoikeus takuuosuusannissa. Etuoikeuden nojalla saatu takuuosuus ei ilman yhdistyksen suostumusta tuota tätä parempaa oikeutta.

4 luku

Takuupääoman korottaminen

2 §

Takuupääomaa korotettaessa vain vakuutusyhdistyksen takuusuudenomistajalla on etuoikeus uusiin takuusuuksiin (*merkintäetuoikeus*), jollei yhdistysjärjestyksessä toisin määrätä.

Uusmerkinnässä yhdistyskokous voi päättää poiketa merkintäetuoikeudesta, jos poikkeamiseen on yhdistyksen kannalta painava taloudellinen syy. Päätös on pätevä vain, jos sitä ovat kannattaneet osakkaat, joilla on vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä.

Merkintäetuoikeuden käyttämiselle varatun määräajan on oltava vähintään kaksi viikkoa merkintäajan alkamisesta.

3 §

Hallituksen ehdotuksessa uusmerkintää koskeväksi päätökseksi on oltava 4 §:n 1 momentissa mainittujen tietojen lisäksi ne perusteet, joiden mukaan merkintähinta määritetään. Jos ehdotetaan poikkeamista merkintäetuoikeudesta, on lisäksi esitettävä selvitys sen syistä. Jos poikkeamista ehdotetaan vakuutusyhtiölain 8 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitetun yhdistyksen lähipiiriin kuuluvan hyväksi, ehdotuksessa on myös selostettava, kuinka suuren osan hän omistaa yhdistyksen takuupääomasta ja kuinka suuri osa hänellä on yhdistyksen kaikkien takuusuusien tuottamasta äänimäärästä ennen uusmerkintää ja sen jälkeen, jos hän merkitsee kaikki hänelle tarjotut takuusuudet ja uusmerkintä muutoinkin merkitään kokonaan.

3 b §

Kokouskutsussa on esitettävä 3 §:ssä tarkoitettu ehdotuksen pääasiallinen sisältö ja mainittava, miten merkintäetuoikeuden haltijan on menettävä käyttääkseen oikeuttaan.

Ehdotus liitteineen on pidettävä osakkaiden ja takuusuudenomistajien nähtävänä yhdistyksen päätoimipaikassa vähintään viikon ajan ennen yhdistyskokousta ja viivytyksettä lähetettävä

osakkaalle tai takuusuudenomistajalle, joka sitä pyytää, sekä asetettava nähtäväksi yhdistyskokouksessa.

4 §

Takuupääoman korottamista koskevassa päätöksessä on mainittava:

1) määrä, jolla takuupääomaa korotetaan (*korottamismäärä*);

2) minkä lajisia uudet takuusuudet ovat, jos vakuutusyhdistyksessä on tai voi olla erilaisia takuusuuksia;

3) merkintäetuoikeuden haltijalle tuleva etuoikeus takuusuusien merkitsemiseen taikka kenellä muutoin on oikeus merkitä takuusuuksia;

4) takuusuusmerkinnän aika sekä se lyhyempi aika, vähintään kuukausi merkintäajan alkamisesta, jonka kuluessa merkintäetuoikeuden haltija voi käyttää etuoikeuttaan;

5) takuusuuden nimellisarvo ja takuusuudesta maksettava määrä;

6) aika, jonka kuluessa takuusuudet on maksettava; sekä

7) peruste, jonka mukaan tarjotaan merkittäviksi ne takuusuudet, joiden osalta etuoikeutta ei ole määräajassa käytetty, sekä peruste, jonka mukaan ylimerkinnän tapahtuessa annetaan ne takuusuudet, joita ei ole merkitty etuoikeuksin, jollei hallitukselle anneta oikeutta päättää näistä seikoista.

Jos 3 luvun 1 §:n 2 momentin, 3 tai 4 §:n taikka 5 luvun 5 §:n 2 momentin mukainen määräys koskee uusia takuusuuksia taikka uusille takuusuudenomistajille voidaan yhdistysjärjestyksen mukaan asettaa velvollisuus suorittaa erityisiä maksuja yhdistykselle, korottamispäätöksessä on mainittava siitä.

Jos korottamispäätös sisällöltään poikkeaa siitä, mitä kokouskutsussa on mainittu, merkintäetuoikeuden haltijalle on viivytyksettä ilmoitettava päätöksestä siten kuin kutsu yhdistyskokoukseen toimitetaan. Samalla on ilmoitettava, kuinka merkintäetuoikeuden haltijan on menettävä, jos hän haluaa käyttää etuoikeuttaan. Merkintäaika ei ala kulua ennen ilmoitusta.

5 luku

Takuupääoman alentaminen ja takaisinmaksu

1 §

Vakuutusyhdistyksen takuupääomaa saadaan alentaa ainoastaan:

1) sellaisen vahvistetun taseen mukaisen tappion välittömäksi peittämiseksi, johon vapaa oma pääoma ja vararahasto eivät riitä;

2) vakuutusyhdistyksellä tai sen tytäryhteisöllä olevien yhdistyksen takuusuuksien mitätöimiseksi.

Takuupääoman alentamisesta päättää yhdistyskokous. Päätöstä ei saa tehdä ennen vakuutusyhdistyksen rekisteröimistä. Päätös on pätevä vain, jos sitä ovat kannattaneet osakkaat, joilla on vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä. Jos takuupääomaa ehdotetaan alennettavaksi muulla tavoin kuin takuusuuksien omistajien omistusten suhteessa, vaaditaan lisäksi niiden takuusuudenomistajien suostumus, joita päätös koskee.

Takuupääoman alentamista koskevassa päätöksessä on mainittava:

1) takuupääoman alentamisen tarkoitus;

2) takuusuuslajeittain takuupääoman alentamismäärä;

3) alentamisen vaikutus yhdistyksen omaan pääomaan;

4) missä järjestyksessä takuusuuksia mitätöidään.

Päätösehdotuksessa on oltava 3 momentin mukaan mainittavat tiedot. Jos takuupääomaa ehdotetaan alennettavaksi muulla tavoin kuin takuusuuksien omistajien omistusten suhteessa, päätösehdotuksessa on esitettävä syyt siihen, annettava selvitys alentamisen vaikutuksesta takuusuuksien omistuksen ja äänivallan jakautumiseen yhdistyksessä sekä selostettava, kuinka suuren osan vakuutusyhtiölain 8 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuun lähipiiriin kuuluva omistaa yhdistyksen takuupääomasta ja kuinka suuri osa hänellä on takuusuuksien tuottamasta äänimäärästä ennen takuupääoman alentamista ja sen jälkeen. Jos takuupääomaa alennetaan muutoin kuin takuusuudenomistajien omistus-

ten suhteessa, päätösehdotukseen on liitettävä tilintarkastajien lausunto ehdotuksessa mainittuista alentamisen syistä. Päätösehdotuksen liitteisiin sovelletaan muutoin 4 luvun 3 a §:n 1 ja 2 momenttia.

Kokouskutsuun, päätösehdotuksen nähtävänäpitoon ja takuusuudenomistajalle tehtävään ilmoitukseen sovelletaan 4 luvun 3 b §:ää ja 4 §:n 3 momenttia.

Sen lisäksi, mitä tässä luvussa säädetään, vakuutusyhdistyksen takuupääoman alentamiseen ja takuupääoman takaisinmaksuun sovelletaan, mitä osakeyhtiölain (624/2006) 14 luvun 2 §:n 2 momentissa ja 3—7 §:ssä säädetään osakeyhtiön osakepääoman käyttämisestä sellaisen tappion välittömään kattamiseen, johon oma pääoma ei riitä. Mitä mainituissa osakeyhtiölain säännöksissä säädetään velkojista, sovelletaan vakuutusyhdistyksessä muihin velkoihin kuin vakuutusvelkoihin.

2 §

Jos muilla velkojilla kuin vakuutusvelkojilla on osakeyhtiölain 14 luvun 2 §:n 2 momentin tarkoittamassa tilanteessa oikeus vastustaa vakuutusyhdistyksen vapaan oman pääoman jakamista takuusuuden omistajille, yhdistyksen on haettava ennen jakopäätöksen tekemistä Finanssivalvonnan suostumus vapaan oman pääoman jakamiseen.

Finanssivalvonnan on annettava suostumuksensa 1 momentissa tarkoitettuun hakemukseen, jollei vapaan pääoman jakaminen takuusuuden omistajille vaaranna vakuutettuja etuja. Finanssivalvonnan suostumuksen antamiseen sovelletaan lisäksi 14 luvun 11 §:n 2 momenttia ja 15 §:n 1 momenttia. Finanssivalvonnalla on oikeus liittää suostumuksen antamiseen vakuutettujen etujen turvaamiseksi tarvittavat ehdot.

4 §

Osakeyhtiölain 14 luvun 3 §:ssä tarkoitettu kuukauden määräaika lasketaan siitä, kun Finanssivalvonta on antanut tämän luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun suostumuksensa vakuutusyhdistyksen vapaan oman pääoman jakamiseen ja kun Finanssivalvonta on vahvistanut tä-

män luvun 3 §:ssä tarkoitetun yhdistysjärjestyksen muuttamisen. Osakeyhtiölain 14 luvun 3 §:ssä tarkoitettuun rekisteriviranomaiselle tehtävään hakemukseen on liitettävä selvitys Finanssivalvonnan antamasta suostumuksesta ja yhdistysjärjestyksen vahvistamisesta.

Vakuutusyhdistyksen on viimeistään osakeyhtiölain 14 luvun 4 §:ssä tarkoitettuna määräpäivänä esitettävä rekisteriviranomaiselle selvitys siitä, että Finanssivalvonnan antama suostumus on saanut lainvoiman. Jos Finanssivalvonnan suostumus ei ole saanut lainvoimaa viimeistään edellä tarkoitettuna määräpäivänä, rekisteriviranomaisen on lykättävä käsittelyä, kunnes suostumus on lainvoimainen.

Vakuutusyhdistyksen vapaan oman pääoman jako voidaan toteuttaa, kun alentaminen tai vapaan oman pääoman jakaminen on rekisteröity osakeyhtiölain 14 luvun 5 §:n edellyttämällä tavalla.

6 luku

Vakuutusyhdistyksen johto

1 §

Vakuutusyhdistyksellä tulee olla hallitus, johon kuuluu vähintään kolme ja enintään viisi jäsentä. Yhdistysjärjestyksessä voidaan kuitenkin määrätä, että jäseniä on enemmän kuin viisi. Hallituksessa voi lisäksi olla enintään yhtä monta varajäsentä kuin on jäseniä.

Hallituksen valitsee yhdistyskokous. Hallintoneuvoston oikeudesta valita hallitus säädetään 10 §:n 4 momentissa.

Hallituksen jäsenen toimikausi on määrättävä yhdistysjärjestyksessä. Toimikauden tulee päättyä viimeistään neljäntenä valinnan jälkeisenä tilikautena, joko uuden valinnan toimittavan yhdistyskokouksen tai tilikauden päättyessä.

Mitä tässä laissa säädetään hallituksen jäsenestä, sovelletaan myös varajäseneseen.

2 §

Vakuutusyhdistyksellä on oltava toimitusjohtaja. Toimitusjohtajan valitsee hallitus.

Toimitusjohtajalla on oikeus erota tehtävästään. Eroaminen tulee voimaan aikaisintaan, kun siitä on ilmoitettu hallitukselle.

Hallitus voi erottaa toimitusjohtajan tehtävästään. Erottaminen tulee voimaan välittömästi, jollei hallitus päättä myöhemmästä ajankohdasta.

Mitä tässä laissa säädetään toimitusjohtajasta, sovelletaan myös hänen sijaiseensa.

3 §

Hallituksen jäsenenä tai toimitusjohtajana ei voi olla oikeushenkilö eikä alaikäinen tai se, jolle on määrätty edunvalvoja, jonka toimintakelpoisuutta on rajoitettu tai joka on konkurssissa. Liiketoimintakiellon vaikutuksesta kelpoisuuteen säädetään liiketoimintakiellosta annetussa laissa (1059/1985).

Vähintään yhdellä hallituksen jäsenistä ja toimitusjohtajalla on oltava asuinpaikka Euroopan talousalueella, jollei Finanssivalvonta myönnä tästä poikkeusta. Poikkeus voidaan myöntää, jos se ei vaaranna vakuutusyhdistyksen tehokasta valvontaa eikä vakuutusyhdistyksen hoitamista terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti.

Vakuutusyhdistyksen hallituksen ja toimitusjohtajan tulee johtaa vakuutusyhdistystä ammatitaitoisesti, terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden sekä luotettavaa hallintoa koskevien periaatteiden mukaisesti. Hallituksen jäsenen ja toimitusjohtajan on oltava hyvämaineisia, ja heillä on oltava tehtävän hoitamisen vaatima ammatillinen pätevyys ja kokemus. Lisäksi toimitusjohtajalla ja hallituksella on oltava sellainen yleinen vakuutustoiminnan tuntemus, joka vakuutusyhdistyksen toiminnan laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen.

Vakuutusyhdistyksen on ilmoitettava yhdistyksen johdossa tapahtuneista muutoksista viipymättä Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on esitettävä selvitys siitä, että hallituksen jäsenet ja toimitusjohtaja täyttävät 1—3 momentin mukaiset vaatimukset.

Mitä 1, 3 ja 4 momentissa säädetään vakuutusyhdistyksen hallituksen jäsenestä, sovelletaan vastaavasti vakuutusomistusyhteisöön.

Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset 4 momentissa tarkoitetuista selvityksistä.

4 §

Hallituksen jäsen voi erota tehtävästään ennen toimikauden päättymistä. Eroamisesta on ilmoitettava hallitukselle ja, jos eroavan jäsenen on valinnut hallintoneuvosto, myös tälle. Eroilmoitus on päivättävä ja allekirjoitettava. Hallituksen jäsenen voi ennen toimikauden päättymistä erottaa tehtävästään se, joka on hänet valinnut. Jos hallituksen jäsenen on valinnut hallintoneuvosto ja yhdistysjärjestystä muutetaan siten, että vakuutusyhdistyksellä ei ole enää hallintoneuvostoa, jäsenen erottaa yhdistyskokous.

Eroavan jäsenen eroaminen tulee voimaan aikaisintaan, kun siitä on ilmoitettu hallitukselle. Erotetun jäsenen toimikausi päättyy erottamisesta päättävän yhdistyskokouksen päättyessä, jollei yhdistyskokous päättä muusta ajankohdasta. Hallintoneuvoston erottaman jäsenen toimikausi päättyy välittömästi, jollei erottamisen yhteydestä käy muuta ilmi.

Jos hallituksen jäsenen tehtävä tulee kesken toimikautta avoimeksi tai jos hallituksen jäsen menettää 3 §:ssä tarkoitettun kelpoisuutensa tehtävään, jäsenen tilalle tulee varajäsen sen mukaan kuin yhdistysjärjestyksessä määrätään tai varajäsentä valittaessa on päätetty. Jos varajäsentä ei ole, hallituksen muiden jäsenten on huolehdittava siitä, että uusi jäsen valitaan jäljellä olevaksi toimikaudeksi. Jos valinta kuuluu yhdistyskokoukselle ja hallitus jäljellä olevine jäsenineen ja varajäsenineen on päätösvaltainen, valinta voi tapahtua seuraavassa yhdistyskokouksessa.

Jos hallituksen jäsenellä on erotessaan syytä olettaa, että yhdistyksellä ei enää ole muita hallituksen jäseniä, hän on velvollinen tekemään Finanssivalvonnalle hakemuksen yhdistyskokouksen kutsumiseksi koolle valitsemaan uutta hallitusta.

Jollei vakuutusyhdistyksellä ole kaupparekisteriin merkittyä toimikelpoista hallitusta, Finanssivalvonnan tulee kutsua yhdistyskokous tai, jos hallitus on hallintoneuvoston valittava, tämä valitsemaan hallitusta. Jollei yhdistyksellä

ole kaupparekisteriin merkittyä toimitusjohtajaa, Finanssivalvonnan tulee kutsua hallitus valitsemaan toimitusjohtaja. Jollei hallitusta tai toimitusjohtajaa valita taikka tätä ei viipymättä ilmoiteta kaupparekisteriin, Finanssivalvonnan tulee määrätä yksi tai useampi toimitsija hoitamaan yhdistyksen asioita, kunnes hallitus tai toimitusjohtaja on valittu ja merkitty rekisteriin.

Hakemuksen 4 tai 5 momentissa tarkoitettussa tapauksessa saa, jollei Finanssivalvonta jo ole ryhtynyt tarvittaviin toimiin, tehdä hallituksen jäsen, toimitusjohtaja, osakas, velkoja tai muu, jonka oikeus saattaa riippua siitä, että yhdistyksellä on toimikelpoinen hallitus ja toimitusjohtaja.

5 §

Hallitus huolehtii vakuutusyhdistyksen hallinnosta ja toiminnan asianmukaisesta järjestämisestä (*yleistoimivalta*). Yhdistyksen toimitusjohtaja hoitaa yhdistyksen juoksevaa hallintoa hallituksen antamien ohjeiden ja määräysten mukaisesti (*toimitusjohtajan yleistoimivalta*). Toimiin, jotka yhdistyksen toiminnan laajuus ja laatu huomioon ottaen ovat epätavallisia tai laajakantoisia, toimitusjohtaja saa ryhtyä vain, jos hallitus on hänet siihen valtuuttanut tai hallituksen päätöstä ei voida odottaa aiheuttamatta yhdistyksen toiminnalle olennaista haittaa. Viimeksi mainitussa tapauksessa hallitukselle on niin pian kuin mahdollista annettava toimenpiteestä tieto. Toimitusjohtajan on annettava hallitukselle ja sen jäsenelle tiedot, jotka ovat tarpeen hallituksen tehtävien hoitamiseksi.

Hallitus vastaa siitä, että kirjanpidon ja varainhoidon valvonta on asianmukaisesti järjestetty. Toimitusjohtaja vastaa siitä, että yhdistyksen kirjanpito on lain mukainen ja varainhoito luotettavalla tavalla järjestetty.

6 §

Hallituksessa tulee olla puheenjohtaja. Puheenjohtajan valitsee hallitus, jollei yhdistysjärjestyksessä ole toisin määrätty tai hallitusta valittaessa ole toisin päätetty. Äänten mennessä hallituksessa tasan puheenjohtajan vaalin ratkai-

see arpa. Toimitusjohtaja ei saa olla hallituksen puheenjohtajana.

Puheenjohtajan tulee huolehtia siitä, että hallitus kokoontuu tarvittaessa. Puheenjohtajan on kutsuttava hallitus koolle, jos hallituksen jäsen tai toimitusjohtaja sitä vaatii. Toimitusjohtajalla on, vaikka hän ei olisikaan hallituksen jäsen, oikeus olla läsnä hallituksen kokouksissa ja käyttää niissä puhevaltaa, jollei hallitus määrätyssä tapauksessa toisin päättä. Jollei hallituksen puheenjohtaja vaatimuksesta huolimatta kutsu kokousta koolle, kutsun voi toimittaa toimitusjohtaja taikka hallituksen jäsen, jos vähintään puolet hallituksen jäsenistä hyväksyy koolle kutsumisen.

Hallitus voi päättää, että muukin kuin hallituksen jäsen saa olla läsnä kokouksessa. Läsnäolosta voidaan määrätä myös yhdistysjärjestyksessä.

Hallituksen kokouksesta on laadittava pöytäkirja, jonka allekirjoittavat kokouksen puheenjohtaja ja vähintään yksi hallituksen siihen valitsema jäsen. Hallituksen jäsenellä ja toimitusjohtajalla on oikeus saada eriävä mielipiteensä merkityksi pöytäkirjaan. Pöytäkirjat on numeroitava juoksevasti ja säilytettävä luotettavalla tavalla.

7 §

Hallitus on päätösvaltainen, kun saapuvilla on enemmän kuin puolet sen jäsenistä, jos yhdistysjärjestyksessä ei vaadita suurempaa määrää. Määrä lasketaan valituista hallituksen jäsenistä. Määrää laskettaessa esteellisten jäsenten ei katsota olevan paikalla. Päätöstä ei saa tehdä, ellei kaikille hallituksen jäsenille ole mahdollisuuksien mukaan varattu tilaisuutta osallistua asian käsittelyyn. Jos hallituksen jäsen on estynyt, on hänen tilalleen tulevalle varajäsenelle varattava tilaisuus osallistua asian käsittelyyn. Jos päätös tehdään pitämättä kokousta, päätös on allekirjoitettava, numeroitava ja säilytettävä kuten hallituksen kokouksen pöytäkirjasta 6 §:n 4 momentissa säädetään.

Hallituksen päätökseksi tulee, jollei yhdistysjärjestyksen mukaan vaadita määräänemmistöä, enemmistön mielipide. Jos äänet menevät tasan,

päätökseksi tulee puheenjohtajan kannattama mielipide. Jos äänet menevät puheenjohtajan vaalissa tasan, eikä hallitusta valittaessa tai yhdistysjärjestyksessä ole määrätty muuta, vaali ratkaistaan arvalla.

8 a §

Hallitus voi yksittäistapauksessa tai yhdistysjärjestyksessä olevan määräyksen nojalla tehdä päätöksen toimitusjohtajan yleistoimivaltaan kuuluvassa asiassa.

Hallitus voi saattaa hallituksen tai toimitusjohtajan yleistoimivaltaan kuuluvan asian yhdistyskokouksen päätettäväksi.

8 b §

Jos vakuutusyhdistyksestä on tullut emoyhdistys tai se on lakannut olemasta emoyhdistys, hallituksen on viivytyksettä ilmoitettava siitä tytäryhteisön hallitukselle tai vastaavalle toimielimelle. Tytäryhteisön hallituksen tai vastaavan toimielimen on annettava emoyhdistyksen hallitukselle konsernin aseman arvioimiseksi ja sen toiminnan tuloksen laskemiseksi tarvittavat tiedot.

10 §

Jos vakuutusyhdistyksen peruspääoma on vähintään 84 000 euroa, yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että yhdistyksellä on oltava hallintoneuvosto.

Hallintoneuvostossa on oltava vähintään viisi jäsentä. Toimitusjohtaja tai hallituksen jäsen ei saa olla hallintoneuvoston jäsen. Hallintoneuvoston jäsenten ja mahdollisten varajäsenten lukumäärä tai vähimmäis- ja enimmäismäärä sekä toimikausi on mainittava yhdistysjärjestyksessä.

Yhdistyskokous valitsee hallintoneuvoston. Mitä 1 §:n 3 ja 4 momentissa, 3 §:n 1 momentissa, 4 ja 6—8 §:ssä sekä 16 luvun 4 §:ssä säädetään hallituksen jäsenistä, varajäsenistä ja puheenjohtajasta, sovelletaan vastaavasti hallintoneuvoston jäseniin, varajäseniin ja puheenjohtajaan.

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että hallintoneuvosto valitsee hallituksen ja määrää sen jäsenten palkkion. Hallintoneuvoston oikeu-

desta vaatia ylimääräisen yhdistyskokouksen koollekutsumista säädetään 7 luvun 9 §:ssä. Hallintoneuvostolle ei saa antaa muita kuin tässä laissa mainittuja tehtäviä.

11 §

Hallintoneuvoston tulee valvoa hallituksen ja toimitusjohtajan vastuulla olevaa yhdistyksen hallintoa. Muuten hallintoneuvostolle voidaan yhdistysjärjestyksessä määrätä vain hallituksen yleistoimivaltaan kuuluvia tehtäviä ja tehtäviä, joita ei ole säädetty muulle toimielimelle. Hallintoneuvostolle ei voida antaa oikeutta edustaa yhdistystä. Hallituksen ja toimitusjohtajan on annettava hallintoneuvostolle ja sen jäsenille tiedot, joita nämä pitävät tarpeellisina tehtävänsä hoitamiseksi.

12 §

Hallitus edustaa vakuutusyhdistystä.

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että hallituksen jäsenellä tai toimitusjohtajalla on oikeus edustaa yhdistystä tai että hallitus voi antaa tällaisen oikeuden jäsenelleen, toimitusjohtajalle tai muulle henkilölle. Mitä 3 ja 8 §:ssä säädetään toimitusjohtajasta, sovelletaan toiminimenkirjoittajaan, joka ei ole hallituksen jäsen tai toimitusjohtaja.

Oikeutta edustaa yhdistystä voidaan rajoittaa niin, että kahdella tai useammalla henkilöllä on vain yhdessä tämä oikeus. Muuta rajoitusta ei saa merkitä kaupparekisteriin. Yhdistysjärjestyksen toimialamääräys rajoittaa edustajan toimivaltaa.

Hallitus voi milloin tahansa peruuttaa antamansa oikeuden edustaa yhdistystä.

14 §

Yhdistyskokous, hallitus, toimitusjohtaja tai hallintoneuvosto ei saa tehdä päätöstä tai ryhtyä muuhun toimenpiteeseen, joka on omiaan tuottamaan osakkaalle tai muulle epäoikeutettua etua vakuutusyhdistyksen tai toisen osakkaan kustannuksella.

Hallitus, hallintoneuvosto, hallituksen tai hallintoneuvoston jäsen taikka toimitusjohtaja ei saa noudattaa yhdistyskokouksen, hallintoneu-

voston tai hallituksen tekemää päätöstä, joka on tämän lain tai yhdistysjärjestyksen vastaisena pätemätön.

15 §

Vakuutusyhdistyksen tässä laissa tarkoitetun edustajan yhdistyksen puolesta tekemä oikeustoimi ei sido yhdistystä, jos edustaja:

1) on toiminut vastoin tässä laissa säädettyä kelpoisuuden rajoitusta;

2) on toiminut vastoin 12 §:n 3 momenttiin perustuvaa rajoitusta; taikka

3) on ylittänyt toimivaltansa ja se, johon oikeustoimi kohdistui, tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää toimivallan ylityksestä.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa riittävänä osoituksena siitä, että oikeustoimen kohteena ollut henkilö tiesi tai että hänen olisi pitänyt tietää toimivallan ylityksestä, ei voida pitää pelkästään sitä, että toimivaltaa koskevat rajoitukset on rekisteröity.

7 luku

Yhdistyskokous

1 §

Osakkaat käyttävät vakuutusyhdistyksen yhdistyskokouksessa päätösvaltaansa.

Jokaisella osakkaalla on oikeus osallistua yhdistyskokoukseen ja siellä käyttää puhevaltaa. Osakkaana olevalla takuusuudenomistajalla on tällainen oikeus kuitenkin vain, jos hänet on merkitty takuusuusluetteloon tai hän on yhdistykselle ilmoittanut saantonsa ja esittänyt siitä selvityksen.

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että osakkaan on saadakseen osallistua yhdistyskokoukseen ilmoittauduttava yhdistykselle viimeistään kokouskutsussa mainittuna päivänä, joka voi olla aikaisintaan kymmenen päivää ennen kokousta.

1 a §

Yhdistyskokous päättää sille tämän lain nojalla kuuluvista asioista. Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että yhdistyskokous päättää

toimitusjohtajan ja hallituksen yleistoimivaltaan kuuluvasta asiasta.

Edellä 6 luvun 8 a §:n 2 momentissa säädetään yhdistyksen hallituksen ja toimitusjohtajan yleistoimivaltaan kuuluvan asian saattamisesta yhdistyskokouksen päätettäväksi. Osakkaat voivat yksimielisinä muutenkin tehdä yksittäistapauksessa päätöksen hallituksen tai toimitusjohtajan yleistoimivaltaan kuuluvassa asiassa.

3 a §

Hallituksen ja hallintoneuvoston jäsenellä sekä toimitusjohtajalla on oikeus olla läsnä yhdistyskokouksessa, jollei yhdistyskokous yksittäistapauksessa päättä toisin. Hallituksen, hallintoneuvoston ja toimitusjohtajan on huolehdittava siitä, että osakkaan 15 §:ssä tarkoitettu kyse-lyoikeus voi toteutua. Tilintarkastajan läsnäolosta yhdistyskokouksessa säädetään tilintarkastuslaissa (459/2007). Yhdistyskokous voi sallia myös muiden henkilöiden läsnäolon yhdistyskokouksessa.

6 §

Yhdistyskokous on pidettävä vakuutusyhdistyksen kotipaikassa, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisesta paikkakunnasta yhdistyksen toiminta-alueella. Erittäin painavista syistä yhdistyskokous voidaan pitää muullakin paikkakunnalla, ei kuitenkaan Euroopan talousalueen ulkopuolella.

7 §

Osakas ei saa itse tai asiamiehen välityksellä äänestää yhdistyskokouksessa asiasta, joka koskee kannetta osakasta itseään vastaan tai hänen vapauttamistaan vahingonkorvausvelvollisuudesta tai muusta velvoitteesta yhdistystä kohtaan. Osakas tai hänen asiamiehensä ei myöskään saa äänestää asiasta, joka koskee kannetta muuta henkilöä vastaan tai tämän vapauttamista velvoitteesta, jos osakkaalla on asiassa odotettava olennaista etua, joka saattaa olla ristiriidassa yhdistyksen edun kanssa.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos yhdistyksen kaikki osakkaat ovat esteellisiä.

8 §

Varsinainen yhdistyskokous on pidettävä kuuden kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä.

Varsinaisessa yhdistyskokouksessa on päätettävä:

- 1) tilinpäätöksen vahvistamisesta, mikä emoyhdistyksessä käsittää myös konsernitilinpäätöksen vahvistamisen;
- 2) taseen osoittaman voiton käyttämisestä;
- 3) vastuuvapaudesta hallituksen jäsenille, hallintoneuvoston jäsenille ja toimitusjohtajalle;
- 4) hallituksen ja hallintoneuvoston jäsenten ja tilintarkastajan valinnasta, jollei tässä laissa säädetä tai yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin näiden toimikaudesta tai valinnasta; sekä
- 5) muista yhdistysjärjestyksen mukaan varsinaisessa yhdistyskokouksessa käsiteltävistä asioista.

9 §

Ylimääräinen yhdistyskokous on pidettävä, jos:

- 1) yhdistysjärjestyksessä niin määrätään;
- 2) hallitus katsoo siihen olevan aihetta;
- 3) osakas tai tilintarkastaja vaatii sitä 2 momentin mukaisesti;
- 4) hallintoneuvosto katsoo siihen olevan aihetta ja sillä on yhdistysjärjestyksen mukaan oikeus päättää ylimääräisen yhdistyskokouksen pitämisestä; taikka
- 5) Finanssivalvonta sitä kirjallisesti vaatii ilmoittamansa tietyn asian käsittelyä varten.

Ylimääräinen yhdistyskokous on pidettävä, jos tilintarkastaja tai vakuutusyhdistyksen osakkaat, joilla on vähintään yksi kymmenesosa tai yhdistysjärjestyksessä määrätty pienempi osa osakkaiden yhteenlasketusta äänimäärästä, kirjallisesti sitä vaativat ilmoittamansa asian käsittelyä varten.

Kokouskutsu on toimitettava kahden viikon kuluessa vaatimuksen saapumisesta.

10 §

Osakkaalla on oikeus saada yhdistyskokoukselle tämän lain nojalla kuuluva asia yhdistyskokouksen käsiteltäväksi, jos hän kirjallisesti sitä

vaatii hallitukselta niin hyvissä ajoin, että asia voidaan sisällyttää kokouskutsuun.

11 §

Hallitus kutsuu yhdistyskokouksen koolle. Jos vakuutusyhdistyksellä on hallintoneuvosto, voidaan yhdistysjärjestyksessä kuitenkin määrätä, että hallintoneuvosto kutsuu yhdistyskokouksen koolle.

Jollei yhdistyskokousta kutsuta koolle, vaikka kutsu tulisi lain, yhdistysjärjestyksen tai yhdistyskokouksen päätöksen mukaan toimittaa, tai jos kokouskutsusta voimassa olevia säännöksiä tai määräyksiä on olennaisesti rikottu, Finanssivalvonnan tulee hallituksen jäsenen, hallintoneuvoston jäsenen, toimitusjohtajan, tilintarkastajan tai osakkaan hakemuksesta kutsua kokous koolle yhdistyksen kustannuksella. Finanssivalvonta voi kutsua yhdistyskokouksen koolle, vaikkei tässä sanottua hakemusta tehdä. Finanssivalvonnan päätös voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana.

12 §

Kutsu yhdistyskokoukseen on toimitettava aikaisintaan kahta kuukautta ja viimeistään viikkoa ennen kokousta tai 1 §:n 3 momentin mukaista viimeistä ilmoittautumispäivää. Jos yhdistysjärjestyksen mukaan päätöksen pätevyyden edellytyksenä on, että päätös tehdään kahdessa yhdistyskokouksessa, kutsua jälkimmäiseen kokoukseen ei saa toimittaa, ennen kuin edellinen kokous on pidetty. Kutsussa on mainittava edellisessä kokouksessa tehty päätös.

Jokaiselle osakkaalle, jonka osoite on vakuutusyhdistyksen tiedossa, on lähetettävä kirjallinen kokouskutsu, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin.

Sen lisäksi, mitä yhdistysjärjestyksessä määrätään, jokaiselle osakkaalle, jonka osoite on yhdistyksen tiedossa, on lähetettävä kirjallinen kutsu, jos kokouksessa käsitellään yhdistysjärjestyksen muuttamista 18 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Kokouskutsussa on mainittava yhdistyksen nimi, kokousaika ja -paikka sekä kokouksessa käsiteltävät asiat. Jos kokouksessa käsitellään

yhdistysjärjestyksen muuttamista, kutsussa on mainittava muutoksen pääasiallinen sisältö.

Yhdistyskokouksessa saadaan päättää vain asiasta, joka on mainittu kokouskutsussa tai joka yhdistysjärjestyksen mukaan on käsiteltävä kokouksessa.

12 a §

Hallituksen päätösehdotukset sekä, jos kokouksessa käsitellään tilinpäätöstä, tilinpäätös, toimintakertomus ja tilintarkastuskertomus on vähintään viikon ajan ennen kokousta pidettävä osakkaiden nähtävänä yhdistyksen pääkonttorissa tai internetsivuilla, viivytyksettä lähetettävä osakkaalle, joka pyytää sitä, sekä asetettava nähtäväksi yhdistyskokouksessa.

Jos päätös koskee takuuosuusantia, optio-oikeuksien tai muiden takuuosuuksiin oikeuttavien erityisten oikeuksien antamista, voitonjakoa tai muun taloudellisen edun antamista, vapaan oman pääoman rahaston jakamista, takuupääoman alentamista, omien takuuosuuksien hankkimista tai lunastamista taikka yhdistyksen asettamista selvitystilaan, eikä kokouksessa käsitellä tilinpäätöstä, 1 momentissa säädetty koskee myös:

1) viimeistä tilinpäätöstä, toimintakertomusta ja tilintarkastuskertomusta;

2) viimeisen tilikauden päättymisen jälkeen mahdollisesti tehtyä varojen jakoa koskevaa päätöstä;

3) viimeisen tilikauden päättymisen jälkeen laadittuja osavuositarkastuksia; sekä

4) hallituksen selostusta tilinpäätöksen tai osavuositarkastuksen laatimisen jälkeisistä yhdistyksen asemaan olennaisesti vaikuttavista tapahtumista.

12 b §

Yhdistyskokous voi päättää, että asian käsittely siirretään jatkokokoukseen.

Varsinaisen yhdistyskokouksen tilinpäätöksen hyväksymistä ja voiton käyttämisestä koskeva asia on siirrettävä jatkokokoukseen, jos sitä vaativat osakkaat, joilla on vähintään yksi kolmasosa tai yhdistysjärjestyksessä määrätty pienempi osa kokouksessa edustettuina olevien osak-

kaiden yhteenlasketusta äänimäärästä. Tässä tarkoitettu jatkokokous on pidettävä aikaisintaan kuukauden ja viimeistään kolmen kuukauden kuluttua varsinaisesta yhdistyskokouksesta. Päätöstä ei tarvitse vähemmistön vaatimuksesta siirtää toistamiseen.

Jatkokokoukseen on toimitettava eri kutsu, jos se pidetään yli neljän viikon kuluttua yhdistyskokouksesta. Kutsu jatkokokoukseen voidaan aina toimittaa viimeistään neljä viikkoa ennen kokousta.

13 §

Asiasta, jossa ei ole noudatettu menettelyä koskevia tämän lain säännöksiä tai yhdistysjärjestyksen määräyksiä, saa tehdä päätöksen vain, jos ne osakkaat, joita laiminlyönti koskee, antavat siihen suostumuksensa.

14 §

Yhdistyskokouksen avaa kokouksen koolle kutsujan nimeämä henkilö. Yhdistyskokouksen puheenjohtajan valitsee yhdistyskokous, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin. Jos yhdistysjärjestyksessä määrätään yhdistyskokouksen puheenjohtajasta, tämä myös avaa kokouksen.

Kokouksen puheenjohtajan on huolehdittava siitä, että läsnä olevista osakkaista, osakkaiden valtuuttamista asiamiehistä sekä heidän käyttämistään avustajista laaditaan luettelo, johon merkitään kunkin vakuutuksenottajaosakkaan äänimäärä sekä takuusuudenomistajan takuusuuksien lukumäärä ja äänimäärä (*ääniluettelo*). Takuusuuden omistajia koskevan osaksluettelon on oltava nähtävänä kokouksessa.

Puheenjohtajan on myös huolehdittava siitä, että kokouksessa pidetään pöytäkirjaa. Ääniluettelo on otettava pöytäkirjaan tai liitettävä siihen. Pöytäkirjaan on merkittävä kokouksessa tehdyt päätökset sekä, jos päätöksestä on äänestetty, äänestyksen tulos. Pöytäkirja on puheenjohtajan ja vähintään yhden kokouksessa valitun pöytäkirjantarkastajan allekirjoitettava. Pöytäkirja on viimeistään kahden viikon kuluttua kokouksesta pidettävä yhdistyksen päätoimipaikassa tai internetsivuilla osakkaiden nähtävänä ja siitä on toimitettava jäljennös sitä pyytävälle osakkaal-

le. Pöytäkirjat on säilytettävä luotettavalla tavalla. Osakkaalla on korvattuaan vakuutusyhdistyksen kulut oikeus saada jäljennös yhdistyskokouksen pöytäkirjan liitteistä.

15 §

Hallituksen ja toimitusjohtajan on yhdistyskokouksessa osakkaan pyynnöstä annettava tarkempia tietoja seikoista, jotka voivat vaikuttaa kokouksessa käsiteltävän asian arviointiin. Jos kokouksessa käsitellään tilinpäätöstä, velvollisuus koskee myös yhdistyksen taloudellista asemaa yleisemmin, mukaan lukien yhdistyksen suhde samaan konserniin kuuluvaan toiseen yhteisöön tai säätiöön. Tietoja ei kuitenkaan saa antaa, jos niiden antaminen tuottaisi yhdistykselle olennaista haittaa.

Jos osakkaan kysymykseen voidaan vastata vain sellaisten tietojen perusteella, jotka eivät ole kokouksessa käytettävissä, on siihen annettava kirjallinen vastaus kahden viikon kuluessa. Vastaus on toimitettava kysymyksen esittäneelle osakkaalle ja muulle osakkaalle, joka sitä pyytää.

17 §

Yhdistysjärjestyksen muuttamisesta päättää yhdistyskokous. Päätös on pätevä vain, jos sitä ovat kannattaneet osakkaat, joilla on vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä.

Yhdistysjärjestyksen muuttamista koskeva päätös on Finanssivalvonnan vahvistettua muutoksen viivytyksettä ilmoitettava rekisteröitäväksi, eikä päätöstä saa panna täytäntöön ennen kuin päätös on rekisteröity. Jos yhdistysjärjestyksen muutoksen edellytyksenä on sellaisia täytäntöönpanotoimia, joista tehdään merkintä rekisteriin, muutos tulee ilmoittaa rekisteröitäväksi ja rekisteröidä täytäntöönpanotoimien kanssa. Jos takuupääomaa tai takuusuuksien nimellisarvoa koskevaan yhdistysjärjestyksen muutokseen edellytyksenä on rekisteröidyn takuupääoman korottaminen tai alentaminen, yhdistysjärjestyksen muutosta koskeva päätös tulee Finanssivalvonnan vahvistettua muutoksen kuitenkin ilmoittaa rekisteröitäväksi ja rekisteröidä vasta

samanaikaisesti korottamisen tai alentamisen yhteydessä.

Mitä 2 momentissa säädetään, sovelletaan myös takuupääomaa, sen vähimmäis- tai enimmäismäärää tai takuuosuuksien nimellisarvoa koskevaa yhdistysjärjestyksen muutosta tarkoittavaa päätöstä rekisteröitäessä.

18 §

Päätös yhdistysjärjestyksen muuttamisesta siten, että jo annettujen takuuosuuksien osalta takuusuudenomistajien maksuvelvoitteita yhdistystä kohtaan lisätään, oikeutta yhdistyksen takuuosuuksien hankkimiseen rajoitetaan 3 luvun 3 tai 4 §:ssä säädetyllä tavalla taikka samanlaisen takuuosuuksien tuottamien oikeuksien keskinäistä suhdetta muutetaan, vaatii kaikkien osakkaiden suostumuksen taikka 17 §:n 1 momentin mukaisen päätöksen lisäksi niiden takuusuudenomistajien suostumuksen, joita tai joiden takuuosuuksia muutos koskee.

Päätös yhdistysjärjestyksen muuttamisesta siten, että enemmän kuin yksi kymmenesosa tilikauden voitosta, sitten kun siitä on vähennetty edellisiltä tilikausilta olevan tappion peittämiseen tarvittava määrä, on siirrettävä vararahaan tai pohjarahastoon taikka muutoin jätettävä jakamatta, on pätevä vain, jos osakkaat, joilla on enemmän kuin yhdeksän kymmenesosaa kokouksessa edustetuista takuuosuuksista, ovat sitä kannattaneet.

Jos vakuutusyhdistyksessä on useita takuuosuuslajeja, on sulautuvan yhdistyksen sulautumista, vakuutuskannan luovuttamista, selvitystilaan asettamista ja selvitystilan lopettamista koskevien päätösten pätevyyden edellytyksenä 17 §:n 1 momentin mukaisen päätöksen lisäksi se, että päätöstä kannattaa vähintään kaksi kolmasosaa kunkin takuuosuuslajin kokouksessa edustetuista takuuosuuksista.

Osakkaalta on saatava suostumus yhdistysjärjestyksen muuttamiseen, jos osakkaan maksuvelvollisuutta yhdistystä kohtaan lisätään tai yhdistyksen oikeutta vahingonkorvaukseen rajoitetaan 15 luvun 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla.

20 §

Jos yhdistyskokouksen päätös ei ole syntynyt asianmukaisessa järjestyksessä tai jos se muutoin on tämän lain tai yhdistysjärjestyksen vastainen, voi osakas, vakuutusyhdistyksen hallitus, hallituksen jäsen tai toimitusjohtaja nostaa kanteen yhdistystä vastaan päätöksen julistamiseksi pätemättömäksi tai sen muuttamiseksi.

Kanne on pantava vireille kolmen kuukauden kuluessa päätöksen tekemisestä. Jos osakkaalla on ollut hyväksyttävä syy viivästymiseen ja päätöksen päteväksi jääminen olisi hänelle ilmeisen kohtuutonta, kanne saadaan panna vireille viimeistään vuoden kuluessa päätöksen tekemisestä. Jollei kannetta nosteta määräajassa, on päätöstä pidettävä pätevänä.

Mitä 2 momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta:

1) jos päätös on sellainen, ettei sitä lain mukaan voida tehdä edes kaikkien osakkaiden suostumuksella;

2) jos päätökseen vaaditaan tämän lain tai yhdistysjärjestyksen mukaan kaikkien tai tiettyjen takuusuudenomistajien suostumus eikä sellaista suostumusta ole annettu; tai

3) jos kokoukseen ei ole toimitettu kutsua tai jos kokouskutsusta voimassa olevia säännöksiä tai määräyksiä on olennaisesti rikottu.

Tuomioistuimen ratkaisu, jolla yhdistyskokouksen päätös on julistettu pätemättömäksi tai muutettu, on voimassa myös niihin osakkaisiin nähden, jotka eivät ole yhtyneet kanteeseen. Moitekanteen johdosta annettavassa tuomiossa päätös voidaan kantajan vaatimuksesta julistaa pätemättömäksi tai sitä voidaan muuttaa. Kantajan vaatimuksesta voidaan samalla kieltää yhdistystä panemasta pätemätöntä päätöstä täytännön.

21 §

Jos hallituksen yhdistyskokoukselle kuuluvassa asiassa valtuutuksen nojalla tekemä päätös on selvästi sellainen kuin 19 §:ssä säädetään ja 20 §:n 3 momentin 1 tai 2 kohdan vastainen, siihen sovelletaan, mitä yhdistyskokouksen vastaavasta päätöksestä säädetään.

8 luku

Yhteisömuodon muuttaminen

1 §

Vakuutusyhdistyksen yhdistyskokous voi tehdä päätöksen yhdistyksen muuttamisesta keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi. Päätös yhteisömuodon muuttamisesta on pätevä, jos se on tehty 7 luvun 17 §:n 1 momentin mukaisesti.

Yhdistyksen on kolmen kuukauden kuluessa yhdistyskokouksen päätöksestä haettava vakuutusyhtiölle Finanssivalvonnalta toimilupa noudattaen, mitä vakuutusyhtiölain 2 luvussa säädetään, sekä samalla haettava yhteisömuodon muuttamisesta johtuvalle yhtiöjärjestykselle Finanssivalvonnan vahvistus.

2 §

Yhtiöjärjestyksen vahvistamista koskevasta 1 §:ssä tarkoitetusta hakemuksesta Finanssivalvonnan on kuulutettava yhdistyksen kustannuksella virallisessa lehdessä, jollei se katso, että hakemus on enemmittä selvityksittä hylättävä. Kuulutuksessa on kehoitettava niitä yhdistyksen osakkaita ja vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään muistutuksensa Finanssivalvonnalle sen asettamassa määräajassa, joka saa olla enintään kaksi kuukautta. Finanssivalvonnan on veloitettava yhdistys viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä yhdistyksen kotipaikan sanomalehdessä sekä tarvittaessa lisäksi siten kuin Finanssivalvonta määrää.

Finanssivalvonnan on vahvistettava yhtiöjärjestys, jos se täyttää vakuutusyhtiölain 2 luvun 5 §:ssä säädetty edellytykset ja jollei yhdistyksen muuttaminen keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi loukkaa vakuutettuja etuja.

Finanssivalvonnalla on oikeus liittää yhtiöjärjestyksen vahvistamiseen vakuutettujen etujen turvaamiseksi tarpeelliset ehdot.

Yhdistys sekä muistutuksentekijä saavat valittaa päätöksestä noudattaen, mitä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään. Valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

4 §

Jollei 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua toimilupaa tai yhtiöjärjestyksen vahvistamista haeta määräajassa tai jos Finanssivalvonta hylkää toimilupahakemuksen tai yhtiöjärjestyksen vahvistamista koskevan hakemuksen ja päätös saa lainvoiman taikka jollei yhteisömuodon muutosta 3 §:ssä mainitussa määräajassa ilmoiteta rekisteröitäväksi tai jos rekisteröiminen evätään, yhteisömuodon muuttaminen raukeaa.

Hallituksen jäsenet vastaavat yhteisvastaullisesti merkityistä takuuosuuksista maksetun määrän palauttamisesta.

9 luku

Tilintarkastus ja erityinen tarkastus

1 §

Vakuutusyhdistyksen tilintarkastuksesta säädetään tässä luvussa ja tilintarkastuslaissa.

Vakuutusyhdistyksessä on oltava yksi tilintarkastaja, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä useammasta tilintarkastajasta. Tilintarkastajat valitsee yhdistyskokous. Jos tilintarkastajia on valittava useampi kuin kaksi, yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että joku tai jotkut heistä, ei kuitenkaan kaikkia, asetetaan muussa järjestyksessä.

Jos vakuutusyhdistykselle on valittu vain yksi tilintarkastaja eikä tämä ole tilintarkastuslain 2 §:ssä tarkoitettu KHT- tai HTM-yhteisö, on valittava ainakin yksi varatilintarkastaja. Mitä tässä laissa ja tilintarkastuslaissa säädetään tilintarkastajasta, sovelletaan vastaavasti varatilintarkastajaan.

Osakas voi vaatia yhden tilintarkastajan asettamista osallistumaan tilintarkastukseen muiden tilintarkastajien ohella. Tätä koskeva ehdotus on tehtävä siinä yhdistyskokouksessa, jossa tilintarkastajat on valittava tai jossa asia kokouksutsumukaisesti on käsiteltävä. Jos ehdotusta ovat yhdistyskokouksessa kannattaneet äänioikeutetut, joilla on vähintään yksi kolmasosa kokouksessa annetuista äänistä, osakas voi kuukauden kuluessa kokouksesta hakea Finanssivalvonnalta hyväksytyn tilintarkastajan määräämistä. Finanssi-

valvonnan tulee yhdistyksen hallitusta kuultuaan määrätä tilintarkastaja ajaksi, joka kestää seuraavana tilikautena pidettävän varsinaisen yhdistyskokouksen loppuun.

2 §

Tilintarkastajan toimikaudesta on määrättävä yhdistysjärjestyksessä. Tilintarkastajan tehtävä päättyy sen varsinaisen yhdistyskokouksen lopussa, joka pidetään hänen toimikauteensa sisältyvän viimeisen tilikauden päätyttyä, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä tai uutta tilintarkastajaa valittaessa päätetä toisin. Yhdistysjärjestyksessä ei kuitenkaan voida määrätä, että tilintarkastajan toimikausi jatkuu toistaiseksi.

2 a §

Vakuutusyhdistyksen tilintarkastajan suorittaman tilikauden aikaisen jatkuvan tarkastuksen on riittävänä pidettävässä laajuudessa ulotuttava vastuuvetkään, toimintapääomaan, sijoitustoimintaan, vakuuttamis- ja korvaustoimintaan sekä vakuutusyhdistyksen ja sen kanssa samaan konserniin tai vakuutusyrittäjäryhmittymään kuuluvien yhteisöjen välisiin keskinäisiin liiketoi-
miin.

Vakuutusyhdistyksen tilintarkastajan on vähintään kerran vuodessa ja Finanssivalvonnan pyynnöstä myös muuna ajankohtana tarkastettava, täyttävätkö vakuutusyhtiölain 10 luvun 6 §:ssä tarkoitettu kateluettelo ja siihen merkityt omaisuususerät laissa asetetut vaatimukset.

Tilintarkastajan 1 ja 2 momentissa tarkoitettua tarkastuksesta on annettava kertomus yhdistyksen hallitukselle.

Yhdistyksen hallituksen ja hallintoneuvoston on vähintään kerran vuodessa kuultava kokouksessaan tilintarkastajaa yhdistyksen taloudellisesta asemasta ja sisäisestä valvonnasta sekä

muista tilintarkastuksessa esiin tulleista seikoista.

4 §

Finanssivalvonnan on ilmoituksesta määrättävä vakuutusyhdistykselle kelpoisuusvaatimukset täyttävä tilintarkastaja, jos:

1) tilintarkastajaa ei ole valittu tämän lain tai tilintarkastuslain mukaisesti;

2) tilintarkastajalla ei ole tässä laissa tai tilintarkastuslain 3 §:ssä tarkoitettua kelpoisuutta taikka hän ei ole tilintarkastuslain 24 §:ssä tarkoitettulla tavalla riippumaton tai hän on saman lain 25 §:ssä tarkoitettulla tavalla esteellinen; taikka

3) yhdistysjärjestykseen otettua tilintarkastajien lukumäärää tai kelpoisuutta koskevaa määrystä on rikottu.

Ilmoituksen saa edellä tarkoitetuissa tapauksissa tehdä kuka tahansa. Hallitus on velvollinen tekemään ilmoituksen, jollei se, jolle tilintarkastajan valitseminen kuuluu, viivytyksettä valitse kelpoisuusvaatimukset täyttävää tilintarkastajaa.

Finanssivalvonnan on pyydettävä Keskuskauppakamarin tilintarkastuslautakunnalta lausunto 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua riippumattomuutta koskevassa asiassa ennen sen ratkaisemista.

Ennen kuin tässä pykälässä mainittu määräys annetaan, yhdistyksen hallitusta on kuultava. Määräys on voimassa, kunnes yhdistykselle on valittu tilintarkastaja Finanssivalvonnan määräämän tilintarkastajan tilalle.

6 §

Osakas voi vaatia erityisen tarkastuksen toimittamista vakuutusyhdistyksen hallinnosta ja kirjanpidosta tietyltä päättyneeltä ajanjaksolta taikka tietyistä toimenpiteistä tai seikoista. Tätä koskeva ehdotus on tehtävä varsinaisessa yhdistyskokouksessa tai siinä yhdistyskokouksessa, jossa asia kokouskutsun mukaisesti on käsiteltävä. Jos äänioikeutetut, joilla on vähintään yksi kolmasosa kokouksessa annetuista äänistä, ovat kannattaneet ehdotusta, osakas voi kuukauden

kuluessa yhdistyskokouksesta hakea Finanssivalvonnalta tarkastajan määräämistä.

Erityisen tarkastajan on oltava luonnollinen henkilö tai tilintarkastusyhteisö. Erityisellä tarkastajalla on oltava sellainen taloudellisten ja oikeudellisten asioiden tuntemus ja kokemus kuin tarkastustehtävän laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen tehtävän hoitamiseksi.

Finanssivalvonnan on kuultava yhdistyksen hallitusta ja, jos tarkastus hakemuksen mukaan koskee tietyn henkilön toimenpiteitä, tätä henkilöä. Hakemukseen on suostuttava, jos tarkastuksen toimittamiseen katsotaan olevan painavia syitä. Finanssivalvonta voi määrätä yhden tai useamman tarkastajan. Määräys voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana. Tarkastajalla on oikeus saada yhdistykseltä palkkio.

Mitä tilintarkastajasta säädetään 15 luvun 5—7 §:ssä, 16 luvun 4 §:ssä ja tilintarkastuslain 3, 8, 18, 19, 24—26 ja 51 §:ssä, sovelletaan vastaavasti tässä pykälässä tarkoitettuun tarkastajaan.

Tarkastuksesta on annettava lausunto yhdistyskokoukselle. Lausunto on vähintään viikon ajan ennen yhdistyskokousta pidettävä yhdistyksen päätoimipaikassa osakkaiden nähtävänä ja viivytyksettä lähetettävä osakkaalle, joka sitä pyytää, sekä asetettava nähtäväksi yhdistyskokouksessa.

7 §

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 2 a §:n 3 momentissa tarkoitettusta kertomuksesta.

10 luku

Tilinpäätös, konsernitilinpäätös, toimintakertomus ja vastuuvelan kattaminen

1 §

Vakuutusyhdistyksen toimintakertomukseen, tilinpäätökseen, konsernitilinpäätökseen, poikkeuslupa- ja kirjanpitolautakunnan lausuntoon sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain 8 luvun 1 ja 3—26, 30 ja 31 §:ssä taikka mainitun luvun 28 tai 29 §:n nojalla säädetään vahinkovakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön toimintaker-

tomuksesta, tilinpäätöksestä, konsernitilinpäätöksestä, poikkeusluvasta ja kirjanpitolautakunnan lausunnosta, jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu.

3 §

Vakuutusyhdistyksen vastuuvelkaan sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain 9 luvun 1—3, 6 ja 9—11 §:ssä sekä 13 §:n 1 kohdassa säädetään.

Vakuutusyhdistyksen tasoitusmäärällä tarkoitetaan runsasvahinkoisten vuosien varalta riskiteoreettisesti laskettavaa määrää. Tasoitusmäärällä on ala- ja yläraja.

Tasoitusmäärän alarajalla tarkoitetaan 10 a luvun 12 §:n mukaisen, oikaistulle vakavaraisuuspääomalle lasketun vähimmäismäärän ja 10 a luvun 7 §:ssä luetelluilla erillä oikaistun toimintapääoman erotusta. Tasoitusmäärän alaraja ei voi kuitenkaan olla negatiivinen. Tasoitusmäärän ylärajalla tarkoitetaan määrää, jonka katsotaan riskiteoreettisten laskelmien perusteella jälleenvakuutus ja muut vastaavat riskinsiirtomenetelmät huomioon ottaen olevan kohtuullinen vakuutustoiminnan jatkumisen kannalta.

Vakuutusyhdistyksellä tulee olla laskuperusteet tasoitusmäärälle ja tasoitusmäärän ala- ja ylärajalle. Yhdistyksen on haettava tasoitusmäärän laskuperusteille Finanssivalvonnan vahvistus.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään, miten vakuutusyhdistyksen tasoitusmäärä, tasoitusmäärän yläraja ja tasoitusmäärän muutos lasketaan sekä miten tasoitusmäärän laskuperusteet laaditaan.

3 a §

Vakuutusyhdistyksen on katettava 3 §:ssä tarkoitettu vastuuvélka, josta on vähennetty seuraavat erät:

1) annetun jälleenvakuutustoiminnan osalta jälleenvakuutuksenantajien vastuulla oleva osuus, kuitenkin enintään 70 prosenttia vastuuvélan kokonaismäärästä; jälleenvakuuttajan vastuulla olevaa osuutta ei kuitenkaan voida vähentää, jos jälleenvakuuttaja on selvitystilassa, konkurssissa taikka muutoin on ilmeistä, että jäl-

leenvakuuttaja ei pysty vastaamaan sitoumuksistaan;

2) saatua jälleenvakuutusliikettä vastaava osuus sitä vastaavien jälleenvakuutustalletesäämistien määrään saakka;

3) takautumisoikeuteen perustuvat saamiset;

4) niiden vakuutuksen kohteena olevien vahingoittuneiden esineiden arvo, joiden omistusoikeus siirtyy tai on siirtynyt vakuutusyhdistykselle;

5) vakuutusten hankinnasta aiheutuneet menot, jotka on aktivoitu taseen vastaaviin.

3 b §

Vakuutusyhdistyksen vastuuvelan kattamiseen sovelletaan, mitä vahinkovakuutusyhtiön vastuuvelan kattamisesta säädetään vakuutusyhtiölain 10 luvun 1, 2, 4—18 §:ssä, 19 §:n 1, 2, 5 ja 6 momentissa sekä 20 ja 21 §:ssä, jollei tässä laissa erikseen muuta säädetä.

Tämän lain 1 luvun 1 §:n 3 momentissa tarkoitettu pieni vakuutusyhdistys saa vakuutusyhtiölain 10 luvun 17 §:n 1—3 momentissa mainittujen enimmäisrajojen estämättä sijoittaa enintään 30 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä vastaavan määrän ETA-alueella toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai vakuutusyhtiön velkasitoumuksiin.

3 c §

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan säätää:

1) että tietyt katteeseen hyväksyttävät varat arvostetaan niiden käyvistä arvosta poikkeavasti, jos se on omaisuuslajin luonteeseen liittyvän käyvän arvon suuren vaihtelun vuoksi tai muusta syystä välttämätöntä; sekä

2) vakuutusyhtiölain 10 luvun 11 §:n 2 momentin 9 kohdassa tarkoitettujen varojen osalta vastuuvelan katteeksi hyväksyttävistä varoista, jos se on näiden varojen erityisen riskillisyyden vuoksi välttämätöntä.

3 d §

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä:

1) kateluettelon muodosta ja sen säilyttämisestä, omaisuuserien merkitsemisestä kateluetteloon, kateluettelon laatimisaikakohdista ja ajankohdista, jolloin omaisuuserät merkitään kateluetteloon;

2) toisen yhteisön rinnastamisesta luottolaitokseen tai vakuutusyhtiöön, jos rinnastettavan yhteisön vastuunkantokykyä voidaan pitää vastaavana; sekä

3) johdannaissopimusten käyttämisestä vastuuvelan katteena.

Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa vakuutusyhdistyksen hakemuksesta erityisistä syistä enintään kahden vuoden määräajaksi:

1) antaa luvan siihen, että 3 a §:n 1 kohdassa tarkoitettu jälleenvakuutuksenantajien vastuulla oleva osuus annetun jälleenvakuutustoiminnan osalta saa olla yhteensä enintään 100 prosenttia vastuuvelan kokonaismäärästä;

2) antaa luvan vähentää 3 a §:n 1 kohdan kiellosta huolimatta selvitystilassa tai konkurssissa olevan taikka muutoin todennäköisesti sitoumuksistaan vastaamaan kykenemättömän jälleenvakuutuksenantajan osuus vastuuvelan kokonaismäärästä Finanssivalvonnan vahvistamaan määrään saakka, joka ei voi olla enempää kuin 20 prosenttia vastuuvelan kokonaismäärästä;

3) antaa luvan vähentää muita kuin 3 a §:ssä tarkoitettuja omaisuuseriä vastuuvelan kokonaismäärästä, jos vähennettävät omaisuuserät ovat tosiasiallisesti jonkun muun kuin vakuutusyhdistyksen vastuulla, vastaavalla tavalla kuin 3 a §:ssä luetellut omaisuuserät;

4) hyväksyä vastuuvelan katteeksi yksittäisiä omaisuuseriä, jotka eivät kuulu vakuutusyhtiölain 10 luvun 4 §:ssä lueteltuihin omaisuuslajeihin, mutta ovat riskiltään samankaltaisia; sekä

5) korottaa vakuutusyhtiölain 10 luvun 14 §:n mukaisia enimmäismääriä vakuudettomien velkasitoumusten osalta enintään 8 prosenttiin ja yhden vakuudettoman velkasitoumuksen tai useiden saman velallisen antamien vakuudetto-

mien velkasitoumusten osalta enintään 2 prosenttiin vastuuvelan kokonaismäärästä.

4 §

Vakuutusyhdistyksen hallituksen on laadittava yhdistyksen varojen sijoittamista koskeva suunnitelma (*sijoitussuunnitelma*). Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset sijoitussuunnitelmasta.

6 §

Vakuutusyhdistyksen oma pääoma jakautuu sidottuun omaan pääomaan ja vapaaseen omaan pääomaan. Sidottua omaa pääomaa ovat vakuutusyhdistyksessä takuupääoma, pohjarahasto, vararahasto, kirjanpitolain mukainen arvonnkorotusrahasto, käyvän arvon rahasto ja uudelleenarvostusrahasto. Muut rahastot sekä tilikauden ja edellisten tilikausien voitto ja tappio ovat vapaa-oma pääomaa.

10 a luku

Toimintapääoma

1 §

Vakuutusyhdistyksen toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla yhdistyksen varojen on katsottava ylittävän yhdistyksen velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset, noudattaen, mitä vakuutusyhtiölain 11 luvun 2—5 §:ssä säädetään vahinkovakuutusyhtiön toimintapääomasta.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä vakuutusyhdistyksen toimintapääomaan vakuutusyhtiölain 11 luvun 2—5 §:n mukaan luettavista ja siitä vähennettävistä eristä.

Vakuutusyhdistyksen on täytettävä jatkuvasti tämän luvun mukaiset toimintapääomavaatimukset.

Suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääomasta on 3 §:n mukaista takuumäärää vastaavan määrän muodostuttava vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 1 ja 3—7 kohdassa tarkoitetuista eristä, joista on vähennetty vakuutusyhtiölain 11 luvun 5 §:ssä tarkoitettut erät.

2 §

Suureen vakuutusyhdistykseen sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain 11 luvun 7—11 ja 27 §:ssä säädetään vahinkovakuutusyhtiöstä.

Suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääoman on aina oltava vähintään 3 §:n 2 momentin mukaisen takuumäärän vähimmäismäärän suuruinen.

2 a §

Pienen vakuutusyhdistyksen toimintapääoman on oltava vähintään 97 000 euroa lisättynä 27 prosentilla yhdistyksen tilinpäätöksen mukaisesta kolmen viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusmaksutulojen keskiarvosta.

Pienen vakuutusyhdistyksen oman pääoman on oltava vähintään puolet toimintapääoman vähimmäismäärästä.

3 §

Suuren vakuutusyhdistyksen takuumäärä on yksi kolmasosa 2 §:n mukaisesta toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Takuumäärän vähimmäismäärä on:

1) 2 625 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkiin 10—15 tai tulevan jälleenvakuutuksen osuus on yli kymmenen prosenttia yhdistyksen kokonaisvakuutusmaksutulosta tai vastuuvelan kokonaismäärästä;

2) 1 725 000 euroa muissa tapauksissa.

5 §

Vakuutusyhdistyksen toimintapääoma, jälleenvakuutus ja muut yhdistyksen vakavaraisuuteen vaikuttavat seikat on järjestettävä vakuutetut edut turvaavalla tavalla, ottaen huomioon tuottojen ja kulujen todennäköinen vaihtelu sekä arvioitavissa olevat muut epävarmuustekijät.

7 §

Vakuutusyhdistyksen vakavaraisuuspääoma on tasoitusmäärän ja toimintapääoman yhteismäärä.

Vakuutusyhdistyksen oikaistu vakavaraisuuspääoma saadaan oikaisemalla vakavaraisuuspääoma:

1) lisäämällä siihen vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 7 kohdassa tarkoitettu pääomalaina siltä osin kuin sitä ei vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:n rajoitusten takia voida lukea toimintapääomaan;

2) vähentämällä siitä tämän lain 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettu lisämaksuvelvollisuuden perusteella veloitettava määrä siltä osin, kuin se on vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 8 kohdan ja vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:n 3 momentin mukaisesti luettu osaksi toimintapääomaa; sekä

3) vähentämällä siitä yhdistyksen omistaman luotto- tai rahoituslaitoksen ja toisen vakuutusyhtiön tai yhdistyksen osakkeet ja osuudet sekä vastuudebentuurien, pääomalainojen ja muiden omaan pääomaan rinnastettavien erien käypä arvo, jos yhdistyksen omistukset täyttävät 12 a luvussa tarkoitetun omistusyhteyden määritelmän eikä näitä omistuksia ole vähennetty yhdistyksen toimintapääomasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 5 §:n 10 kohdan perusteella.

8 §

Vakuutusyhdistyksen riskiasemaa testataan vertaamalla oikaistua vakavaraisuuspääomaa oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärään. Oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärää laskettaessa otetaan huomioon vakuutusyhdistyksen vakuutustekniset riskit ja suurin mahdollinen yhdistyksen omalle vastuulle jäävä korvausmäärä yksittäisestä vahinkotahtumasta.

9 §

Vakuutusyhdistyksellä on oltava laskuperusteet oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärän laskemista varten. Laskuperusteille yhdistyksen on haettava Finanssivalvonnan vahvistus.

Finanssivalvonta voi vaatia, että laskuperusteita on muutettava, jos niitä ei olosuhteissa tapahtuneiden muutosten takia voida enää soveltaa.

10 §

Vakuutusyhdistyksen oikaistun vakavaraisuuspääoman on jatkuvasti oltava vähintään sen vähimmäismäärän suuruinen.

Vakuutusyhdistyksen on toimitettava vuosittain Finanssivalvonnalle valvontarajalaskelmat, joista ilmenee yhdistyksen oikaistun vakavaraisuuspääoman määrä suhteessa oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärään.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 2 momentissa tarkoitetuista tiedoista, niiden esittämistavasta ja toimittamisesta Finanssivalvonnalle.

11 §

Jos vakuutusyhdistyksen oikaistu vakavaraisuuspääoma on pienempi kuin oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärä, yhdistyksen on viipymättä lisättävä toimintapääomaansa tai jälleenvakuutustaan taikka muutoin saatettava oikaistu vakavaraisuuspääoma sen vähimmäismäärän yläpuolelle.

12 §

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään:

1) 8 §:ssä tarkoitetun oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärän laskennasta sekä laskennassa käytettävistä kaavoista ja parametreista;

2) oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärän laskuperusteiden laadinnasta; sekä

3) ennakoivan valvonnan takia tilinpäätökseen liitettävistä asiakirjoista.

13 §

Finanssivalvonta voi yksittäisessä tapauksessa vakuutusyhdistyksen hakemuksesta suostua siihen, että yhdistys poikkeaa vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärän laskennassa käytettävistä parametreista tai kaavoista, jos ne eivät anna oikeaa ja riittävää kuvaa yhdistyksen riskiasemasta.

11 luku

Voitonjako ja yhdistyksen varojen muu käyttö

1 §

Vakuutusyhdistyksen varoja saadaan jakaa osakkaille vain sen mukaisesti kuin tässä laissa säädetään:

- 1) voitonjaosta ja varojen jakamisesta vapaan oman pääoman rahastosta;
- 2) varojen jaosta vararahaston alentamisen tai takuupääoman alentamisen tai takaisinmaksun yhteydessä;
- 3) omien takuuosuuksien hankkimisesta, lunastamisesta ja pantiksi ottamisesta;
- 4) varojen jaosta yhdistyksen purkautuessa tai sulautuessa.

Varoja ei saa jakaa ennen yhdistyksen rekisteröintiä.

Mitä tässä luvussa säädetään voitonjaosta sovelletaan myös maksettaessa korkoa takuuosuuksille.

Muu liiketapahtuma, joka vähentää yhdistyksen varoja tai lisää sen velkoja ilman liiketaloudellista perustetta, on laitonta varojenjako.

2 §

Voitonjako ei saa ylittää viimeksi päättyneeltä tilikaudelta vahvistetun taseen mukaisen voiton ja yhdistyksen muun vapaan oman pääoman yhteismäärää vähennettynä taseen osoittamalla tappiolla sekä muilla jakokelvottomilla erillä, jotka ovat:

- 1) määrä, joka yhdistysjärjestyksen mukaan on siirrettävä vararahastoon tai muutoin jätettävä jakamatta; sekä
- 2) määrä, joka vakuutusyhdistyksen taseen pääryhmään "sijoitukset" sisältyvien sijoitusten realisoitumattomista arvonnousuista on vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 §:n 1 ja 2 momentin perusteella merkitty vapaaseen omaan pääomaan, ja määrä, jolla käyvän arvon rahasto on yhteismäärältään negatiivinen.

Takuupääoman alentamisesta aiheutuvaan voitonjaon rajoitukseen sovelletaan, mitä 5 luvun 2 §:ssä säädetään. Pääomalainalle maksettavasta korosta tai muusta hyvityksestä johtu-

vasta voitonjaon rajoituksesta säädetään 1 luvun 5 c §:n 2 momentissa ja 5 d §:n 1 momentissa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu voitonjako on kielletty, jos suuren vakuutusyhdistyksen oma pääoma on pienempi kuin 10 a luvun 4 §:ssä säädetty tai pienen vakuutusyhdistyksen pienempi kuin 2 luvun 5 §:n 3 momentissa säädetty vähimmäismäärä. Omaan pääomaan ei kuitenkaan tällöin rinnasteta vakuutusyhdistyksen ottamaa pääomalainaa. Voitonjako on myös kielletty, jos yhdistys ei täytä vastuuvelan kattamista koskevia vaatimuksia taikka jos tiedetään tai pitäisi tietää, että yhdistys on maksukyvytön. Voitonjako on myös kielletty, jos tiedetään tai pitäisi tietää, että voitonjako aiheuttaa oman pääoman vähenemisen sen vähimmäismäärää pienemmäksi, yhdistyksen maksukyvyttömyyden tai sen, että vastuuvelan kate ei täytä laissa säädettyjä vaatimuksia.

7 §

Vakuutusyhdistys ei saa antaa rahalainaa tai muita yhdistyksen varoja käytettäväksi siihen, että varojen saaja hankkisi varoilla yhdistyksen takuuosuuksia tai samaan konserniin kuuluvan toisen yhteisön osakkeita, jäsenosuuksia, takuuosuuksia tai muita yhtiöosuuksia.

12 luku

Vakuutusyhdistysten valvonta

5 §

Vakuutusyhdistyksen ja suomalaisen vakuutusomistusyhteisön on salassapitosäännösten estämättä annettava sosiaali- ja terveysministeriölle sen määräämässä ajassa toiminnastaan tietoja, jotka ovat tarpeen ministeriölle säädettyjen tehtävien suorittamiseksi.

6 c §

Finanssivalvonta voi vakuutettujen etujen turvaamiseksi kieltää vakuutusyhdistystä luovuttamasta tai panttaamasta omaisuuttaan, jos:

- 1) yhdistys ei täytä 10 luvun 3 a §:ssä säädettyjä vastuuvelan katetta koskevia vaatimuksia;

2) yhdistys ei täytä 6 b §:n 2 momentissa säädettyjä yhdistyksen toimintapääomalle ja omalle pääomalle säädettyjä vaatimuksia;

3) yhdistys ei enää täytä 6 b §:n 1 momentissa säädettyjä yhdistyksen toimintapääomalle asetettuja vaatimuksia ja Finanssivalvonnalla on aihetta olettaa yhdistyksen tilan edelleen heikenevän; taikka

4) Finanssivalvonta katsoo yhdistyksen olevan vaarassa joutua 3 kohdassa tarkoitettuun tilaan.

Finanssivalvonnan on lisäksi asetettava vakuutusyhdistykseen Finanssivalvonnasta annetun lain 29 §:ssä tarkoitettu asiamies. Asiamiehen tehtävänä on valvoa, että yhdistys noudattaa omaisuuden luovutus- ja panttauskieltoa. Asiamiehellä on mainitussa pykälässä säädettyjen valtuuksien lisäksi oikeus päättää suostumuksen antamisesta vakuutusyhtiölain 25 luvun 13 §:ssä tarkoitettuihin oikeustoimiin.

Vakuutusyhdistyksen omaisuuden luovutus- ja panttauskieltoa koskeva määräys saa olla voimassa enintään kolme kuukautta. Finanssivalvonta voi erityisestä syystä tehdä päätöksen kiellon jatkamisesta enintään kolmeksi kuukaudeksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua Finanssivalvonnan päätöksestä on käytävä ilmi päätöksen antamisen aika, mihin omaisuuteen luovutus- ja panttauskielto kohdistuu, kiellon voimassaoloaika, asiamies sekä muutoksenhaun vaikutus päätöksen täytäntöönpanokelpoisuuteen.

Vakuutusyhdistyksen omaisuuden luovutus- ja panttauskieltoon sovelletaan lisäksi, mitä vakuutusyhtiölain 24 luvussa ja 25 luvun 12—21 §:ssä säädetään vakuutusyhtiöön kohdistuvasta omaisuuden luovutus- ja panttauskiellosta.

Finanssivalvonnan omaisuuden luovutus- ja panttauskieltoa koskevasta päätöksestä voidaan valittaa noudattaen, mitä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään. Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa siitä, kun Finanssivalvonnan päätös on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

12 a luku

Vakuutusyrittäjäryhmittymän lisävalvonta

1 §

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *emoyrityksellä* kirjanpitolaissa tarkoitettua emoyritystä sekä sellaista muuta oikeushenkilöä, jonka Finanssivalvonta katsoo tosiasiallisesti käyttävän määräysvaltaa toisessa yrityksessä;

2) *tytäryrityksellä* kirjanpitolaissa tarkoitettua tytäryritystä sekä sellaista muuta oikeushenkilöä, jossa Finanssivalvonta katsoo emoyrityksen tosiasiallisesti käyttävän määräysvaltaa sekä tällaisen oikeushenkilön tytäryritystä;

3) *omistusyhteydellä* sitä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välille syntyy 1 luvun 6 §:ssä tarkoitettu merkittävä sidonnaisuus; myös sellainen muu omistusosuus, joka luo luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välille pysyvän yhteyden ja on tarkoitettu edistämään luonnollisen henkilön taikka oikeushenkilön tai sen kanssa samaan konserniin kuuluvan yrityksen toimintaa, muodostaa omistusyhteyden;

4) *omistajayrityksellä* emoyritystä tai sellaista oikeushenkilöä, jolla on omistusyhteys toisessa yrityksessä;

5) *sidosyrityksellä* tytäryritystä tai sellaista yritystä, jossa oikeushenkilöllä on omistusyhteys;

6) *vakuutussidosyrityksellä* sidosyrityksenä olevaa vakuutusyritystä, vakuutusomistusyhteisöä, kolmannen maan vakuutusyritystä, luotto- ja rahoituslaitosta sekä sijoituspalveluyritystä;

7) *vakuutusyrityksellä* vakuutusyhdistystä ja vakuutusyhtiölaissa tarkoitettua vakuutusyhtiötä sekä niihin rinnastettavaa sellaista ulkomaista vakuutuksenantajaa, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen;

8) *kolmannen maan vakuutusyrityksellä* ulkomaista vakuutusyritystä, joka harjoittaa ensi- tai jälleenvakuutusta ja jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen;

9) *monialaomistusyhteisöllä* emoyritystä, joka ei ole vakuutusyritys, kolmannen maan vakuutusyritys, vakuutusomistusyhteisö eikä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta

annetussa laissa tarkoitettu ryhmittymän omistusyhteisö ja jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on tässä laissa tarkoitettu vakuutusyhdistys;

10) *vakuutusyritysyryhmittymällä* jäljempänä 2 §:n 2—4 momentissa tarkoitettuja vakuutusyrityksiä, niiden sidos- ja omistajayrityksiä sekä omistajayrityksen sidosyrityksiä.

Määriteltäessä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua omistusyhteyttä, välillisenä omistuksena pidetään tätä lukua sovellettaessa myös omistusta, joka saadaan laskukaavasta, jonka mukaan yritysten, jotka eivät kuulu samaan konserniin, peräkkäiset omistukset kerrotaan keskenään. Samaan konserniin kuuluvien yritysten osalta niiden omistuksia konsernin ulkopuolisessa yhtiössä pidetään tätä lukua sovellettaessa välittömänä omistuksena.

2 §

Vakuutusyhdistykseen, joka on omistajayrityksenä vähintään yhdessä vakuutusyrityksessä tai kolmannen maan vakuutusyrityksessä, sovelletaan tämän luvun 4 ja 5 §:n, 7 §:n 1, 3 ja 4 momentin ja 8, 11 ja 12 §:n sekä Finanssivalvonnasta annetun lain 24 §:n ja 26 §:n 1 momentin 2 kohdan säännöksiä.

Tämän luvun 6 §:n, 7 §:n 2—4 momentin ja 8, 11 ja 12 §:n sekä Finanssivalvonnasta annetun lain 24 §:n ja 26 §:n 1 momentin 2 kohdan säännöksiä sovelletaan vakuutusyhdistykseen, jonka emoyritys on vakuutusomistusyhteisö tai kolmannen maan vakuutusyritys.

Vakuutusyhdistykseen, jonka emoyritys on monialaomistusyhteisö, sovelletaan tämän luvun 8, 11 ja 12 §:n sekä Finanssivalvonnasta annetun lain 24 §:n säännöksiä.

Lisäksi 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun vakuutusyhdistykseen sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain 26 luvun 6—10 §:ssä säädetään mukautetussa vakavaraisuuslaskelmassa käytettävästä toimintapääomasta ja sen laskemisesta, mukautetun toimintapääoman laskemisesta, vakuutussidosyrityksen toimintapääoman rajoittamisesta, mukautetun toimintapääoman vähimmäismäärästä ja poikkeuksista sidosyrityksen toimintapääoman huomioon ottamisessa.

3 §

Finanssivalvonta voi päättää, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta lisävalvonnan piiriin kuuluvaan yritykseen, jos yrityksellä on vain vähäinen merkitys vakuutusyhdistyksen tämän luvun mukaisen lisävalvonnan tavoitteiden kannalta tai jos yrityksen taloudellisen tilanteen sisällyttäminen lisävalvonnan piiriin ei ole vakuutusyhdistyksen lisävalvonnan tavoitteiden kannalta tarkoituksenmukaista tai se on harhaanjohtavaa.

Jos emoyrityksenä olevalla vakuutusomistusyhteisöllä, ulkomaisella jälleenvakuutusyrityksellä, kolmannen maan vakuutusyrityksellä tai monialaomistusyhteisöllä on tytäryrityksinä Suomessa ja vähintään yhdessä muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimiluvan saaneita vakuutusyrityksiä, Finanssivalvonta voi päättää, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta lisävalvonnan piiriin kuuluvaan suomalaiseseen vakuutusyhdistykseen edellyttäen, että kyseisen vakuutusyritysyryhmän lisävalvonta on toisen Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion vakuutustoimintaa valvovan viranomaisen toimesta järjestetty vakuutusyritysyryhmään kuuluvien vakuutusyritysten lisävalvonnasta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/78/EY ilmenevien periaatteiden mukaisesti ja että Finanssivalvonta saa kyseisen valtion vakuutustoimintaa valvovalta viranomaiselta kaikki vakuutusyritysyryhmän lisävalvontaa varten tarpeelliset tiedot.

5 §

Tämän luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitettua vakuutusyhdistyksen lisävalvontaa varten yhdistyksen on laadittava mukautettu vakavaraisuuslaskelma, johon on otettava mukaan vakuutussidosyritykset. Laskelma on toimitettava Finanssivalvonnalle tilinpäätöstietojen yhteydessä.

Finanssivalvonta voi myöntää vakuutusyhdistykselle poikkeuksen mukautetun vakavaraisuuslaskelman laatimisvelvollisuudesta, jos se on toisen suomalaisen vakuutusyrityksen tai suomalaisen vakuutusomistusyhteisön sidosyritys, joka on otettu huomioon osakkaana olevan vakuutusyrityksen tai vakuutusomistusyhteisön

mukautetussa vakavaraisuuslaskelmassa. Poikkeus voidaan myöntää vain, jos mukautetussa vakavaraisuuslaskelmassa mukana olevien vakuutusyhtyritysten toimintapääomaan luettavat erät on asianmukaisesti ja Finanssivalvonnan hyväksymällä tavalla jaettu edellä mainittujen yritysten kesken.

6 §

Tämän luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun vakuutusyhdistyksen emoyrityksenä olevan suomalaisen vakuutusomistusyhteisön on laadittava lisävalvontaa varten mukautettu vakavaraisuuslaskelma, johon on otettava mukaan emoyrityksen vakuutussidosyritykset. Jos vakuutusyhdistyksen emoyrityksenä on ulkomainen vakuutusomistusyhteisö tai kolmannen maan vakuutusyritys, ryhmään kuuluvan vakuutusyhdistyksen on laadittava laskelma. Laskelma on toimitettava Finanssivalvonnalle tilinpäätöstietojen yhteydessä.

Finanssivalvonta voi päättää, että tässä pykälässä tarkoitettu mukautettu vakavaraisuuslaskelma on laadittava ainoastaan, jos emoyritys on lisävalvonnan piiriin kuuluvan vakuutusyritysrhmittymän ylin emoyritys.

6 a §

Vakuutusyhdistyksen hakemuksesta ja Finanssivalvonnan suostumuksella mukautettu vakavaraisuus voidaan määrätä konsernitilinpäätöksen perusteella. Mukautetun vakavaraisuuden määrittämiseen konsernitilinpäätöksen perusteella sovelletaan tämän luvun ja vakuutusyhtiölain 26 luvun 6—10 §:n säännöksiä.

Edellä 1 momentissa tarkoitetussa tapauksessa mukautettu toimintapääoma on konsernitilinpäätöksen perusteella määrätty tämän lain 10 a luvun mukainen toimintapääoma. Mukautettuun toimintapääomaan luettavien erien osalta on otettava huomioon vakuutusyhtiölain 26 luvun 7, 8 ja 10 §:n säännökset sekä 9 §:n säännökset toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Konsernitilinpäätöksen perusteella määrättävä mukautetun toimintapääoman vähimmäismäärä on:

1) vakuutusyhtiölain 26 luvun 9 §:n mukainen mukautetun toimintapääoman vähimmäismäärä, jolloin mainitun säännöksen 2 kohdan suhteelliset osuudet ovat konsernitilinpäätöksen laatimisessa käytettyjä osuuksia; tai

2) konsernitilinpäätöksen tietojen perusteella laskettu toimintapääoman vähimmäismäärä, joka määräytyy tämän lain ja sen nojalla sovellettavien vakuutusyhtiölain toimintapääoman vähimmäismäärää koskevien säännösten mukaisesti.

8 §

Finanssivalvonnan on valvottava liiketoimia vakuutusyhdistyksen ja sen sidosyrityksen, omistajayrityksen ja omistajayrityksen sidosyrityksen välillä.

Lisäksi Finanssivalvonnan on valvottava liiketoimia vakuutusyhdistyksen ja sellaisen luonnollisen henkilön välillä, jolla on omistusyhteys yhdistyksessä tai sen sidosyrityksessä, yhdistyksen omistajayrityksessä taikka yhdistyksen omistajayrityksen sidosyrityksessä.

Valvonnassa on erityisesti kiinnitettävä huomiota liiketoimiin, jotka koskevat lainoja, takauksia ja taseen ulkopuolisia sitoumuksia, toimintapääomaan hyväksyttäviä eräiä, sijoituksia, jälleenvakuutusliikettä ja kustannusten jakamissopimuksia.

Vakuutusyhdistyksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle vähintään kerran vuodessa 1—3 momentissa tarkoitetuista merkittävistä liiketoimista siten kuin Finanssivalvonta tarkemmin määrää. Jos näiden tietojen perusteella ilmenee, että yhdistyksen vakavaraisuus on tai saattaa olla vaarassa, yhdistyksen on toimitettava Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi Finanssivalvonnan määräämässä ajassa yhdistyksen taloudellisen aseman tervehtymissuunnitelma.

Tässä pykälässä tarkoitettuja liiketoimia ei saa tehdä ehdoin, jotka poikkeavat toisistaan riippumattomien osapuolten välillä samanlaisissa liiketoimissa yleisesti noudatetuista ehdoista. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta

konserniyrittäjien tarvitsemien hallinnollisten palvelujen hankkimiseen konserniin kuuluvalta yritykseltä eikä emoyrityksen tytäryritykselle myöntämiin pääoma- ja debentuurilainoihin, jotka ovat tarpeen tytäryrityksen pääomarakenteen vahvistamiseksi.

13 luku

Selvitystila ja konkurssi

6 §

Jos vakuutusyhdistys ei 3 §:n 1 momentin mukaisen määräajan päättyessä täytä 5 §:n 1 momentin mukaisia toimintapääomalle tai omalle pääomalle säädettyjä vaatimuksia, yhdistyskokouksen on päätettävä yhdistyksen asettamisesta selvitystilaan ja sen purkamisesta. Jos yhdistyskokous ei tee päätöstä, Finanssivalvonnan on määrättävä yhdistys selvitystilaan ja purettavaksi.

Hallituksen päätösehdotukseen on liitettävä 5 §:ssä tarkoitettu tilinpäätös ja toimintakertomus ja niitä koskeva tilintarkastajien lausunto.

11 §

Kun yhdistyskokous tai Finanssivalvonta tekee päätöksen selvitystilasta, on samalla valittava yksi tai useampi selvitysmies hallituksen, toimitusjohtajan ja mahdollisen hallintoneuvoston tilalle. Lisäksi Finanssivalvonnalla on oikeus määrätä yksi selvitysmies. Mitä tässä laissa säädetään hallituksesta ja hallituksen jäsenistä, sovelletaan myös selvitysmiehiin, jos tämän luvun säännöksistä ei muuta johdu.

Jollei selvitystilassa olevalla vakuutusyhdistyksellä ole rekisteriin merkittyjä toimikelpoisia selvitysmiehiä, Finanssivalvonnan on määrättävä selvitysmiehet. Määräämistä voi hakea se, jonka oikeus voi riippua siitä, että yhdistyksellä on edustaja.

16 §

Vakuutusyhdistyksen velkojille annettussa julkisessa haasteessa mainitun määräpäivän jälkeen selvitysmiehen on maksettava kaikki tiedossa oleva velka. Jos velka on riittainen tai

erääntymätön taikka sitä ei muusta syystä voida maksaa, tarpeelliset varat on pantava erilleen, jos yhdistyksen varat siihen riittävät. Tämän jälkeen takuupääoma korkoineen on maksettava takaisin. Jäljelle jäävä omaisuus jaetaan yhdistyksen osakkaille sen mukaan kuin yhdistysjärjestyksessä on määrätty. Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että jaettavan omaisuuden ollessa vähäinen sen käytöstä voidaan päättää toisinkin.

Jos osakas tahtoo moittia jakoa, kanne yhdistystä vastaan on pantava vireille kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun lopputilitys esitettiin yhdistyskokouksessa.

Jollei osakas ole viiden vuoden kuluessa siitä, kun lopputilitys esitettiin yhdistyskokouksessa, ilmoittautunut nostamaan hänelle tulevaa jako-osuutta, hän on menettänyt oikeutensa siihen. Jos jako-osuus on vähäinen jaettuun omaisuuteen verrattuna, Finanssivalvonta voi selvitysmiesten ilmoituksesta määrätä sen tulevaksi valtiolle. Muussa tapauksessa sovelletaan 19 §:ää.

23 §

Suomalaisen vakuutusyhdistyksen selvitystilasta ovat toimivaltaisia päättämään vakuutusyhdistyksen yhdistyskokous tai Finanssivalvonta. Konkurssista on toimivaltainen päättämään suomalainen tuomioistuin. Päätös voidaan tehdä ilman sitä edeltäviä 12 luvun 6 c §:ssä tarkoitettuja toimenpiteitä tai sen jälkeen, kun näihin toimenpiteisiin on ryhdytty.

24 §

Vakuutussaatavilla on selvitystilassa tai konkurssissa yhtäläisesti samanlainen etuoikeus vakuutusyhdistyksen omaisuuteen kuin velkojien maksunsaantisaantijärjestyksestä annetussa laissa (1578/1992) tarkoitettulla irtaimen pantin haltijalla pantattuun omaisuuteen (*vakuutussaatavien etuoikeus*).

29 §

Lisäksi vakuutusyhdistyksen selvitystilaan ja konkurssiin sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain 23 luvun 2 §:n 2 momentissa, 7 §:n

2 momentissa, 8 §:n 3 momentissa, 9 §:n 2 momentissa, 11 §:n 2 ja 4 momentissa ja 12 §:n 1 ja 3 momentissa säädetään vakuutusyhtiön selvitystilasta ja selvitysmiesten tehtävistä.

30 §

Vakuutusyhdistyksen 12 luvun 6 c §:ssä tarjotun omaisuuden luovutus- ja panttauskiellon sekä selvitystilasta ja konkurssimenettelyn oikeusvaikutuksiin sovelletaan lisäksi, mitä vakuutusyhtiölain 24 luvussa säädetään vakuutusyhtiön omaisuuden luovutus- ja panttauskiellon sekä selvitystilasta ja konkurssimenettelyn oikeusvaikutuksiin sovellettavasta laista.

14 luku

Sulautuminen

3 §

Sulautumiseen osallistuvien yhdistysten hallitusten on laadittava kirjallinen sulautumissuunnitelma, joka on päivittävä ja allekirjoitettu.

Sulautumissuunnitelmassa on oltava:

1) sulautumiseen osallistuvien yhdistysten toiminimet, rekisterinumerot, osoitteet ja kotipaikat;

2) absorptiosulautumisessa ehdotus vastaanottavan yhdistyksen yhdistysjärjestyksen muutokseksi sekä kombinaatiosulautumisessa ehdotus perustettavan yhdistyksen yhdistysjärjestykseksi ja ehdotus siitä, miten perustettavan yhdistyksen hallituksen ja hallintoneuvoston jäsenet ja tilintarkastajat valitaan;

3) ehdotus sulautuvan yhdistyksen muiden kuin 1 §:n 3 momentissa tarkoitettujen osakkaiden mahdollisesta osakkuudesta vastaanottavassa yhdistyksessä, ehdotus osakkaille muusta mahdollisesta sulautumisen vuoksi maksettavasta vastikkeesta sekä ehdotus vastikkeesta sulautuvan yhdistyksen muille takuuosuudenomistajille ja heihin rinnastettaville;

4) selvitys pääomalainoista, joiden velkojat voivat vastustaa 12 §:ssä tarkoitettua täytäntöönpanoluvan myöntämistä;

5) selvitys sulautuvan yhdistyksen omistamista vastaanottavan yhdistyksen takuuosuuksista, takuuosuuksien lukumäärä, yhteenlaskettu nimellisarvo ja taseeseen merkitty hankintameno takuuosuuslajeittain;

6) absorptiosulautumisessa ehdotus vastikkeen suorittamiseksi tarvittavasta uusmerkinnästä ja omien takuuosuuksien luovuttamisesta sekä kombinaatiosulautumisessa ehdotus vastaanottavan yhdistyksen takuupääomasta;

7) ehdotus vastikkeen jaon ajankohdasta ja muista ehdoista;

8) selvitys sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenelle, toimitusjohtajalle, tilintarkastajalle ja riippumattomana asiantuntijana toimivalle tilintarkastajalle annettavista erityisistä eduista ja oikeuksista;

9) selvitys sulautumisen syystä sekä perusteista, joiden mukaan vastike määritetään, ja niihin liittyvistä olennaisista arvostusongelmista;

10) ehdotus sulautumisen täytäntöönpanon suunnitellusta rekisteröintiajankohdasta;

11) selvitys siirtyvästä tasoitusmäärästä;

12) selvitys siitä, että vastaanottava vakuutusyhdistys täyttää sulautumisen jälkeen 10 luvun vastuvelan katetta koskevat vaatimukset sekä 10 a luvussa säädetty vakavaraisuusvaatimukset;

13) selvitys sulautuvan yhdistyksen varoista, veloista ja omasta pääomasta ja niiden arvostamiseen vaikuttavista seikoista, sulautumisen suunnitellusta vaikutuksesta vastaanottavan yhdistyksen taseeseen sekä sulautumiseen sovellettavista kirjanpidollisista menetelmistä;

14) selvitys sulautumiseen osallistuvien yhdistysten omaisuuteen kohdistuvista yritys kiinitys laissa (634/1984) tarkoitetuista yritys kiinityksistä.

Jollei tässä luvussa muuta säädetä, 2 momentin 6 kohdassa tarkoitettuihin ehdotuksiin sovelletaan, mitä 4 luvussa säädetään uusmerkinnästä sekä 5 a luvussa omien takuuosuuksien luovuttamisesta.

Sulautumissuunnitelmassa ei tarvita 2 momentin 9 kohdassa tarkoitettua selvitystä, jos kaikki sulautumiseen osallistuvien yhdistysten

osakkaat ja Finanssivalvonta suostuvat siihen, että selvitystä ei laadita.

4 §

Sulautumiseen osallistuvien yhdistysten on ilmoitettava sulautumissuunnitelma rekisteröitäväksi kuukauden kuluessa suunnitelman allekirjoittamisesta. Sulautuminen raukeaa, jos ilmoitusta ei tehdä määräajassa tai rekisteröiminen evätään. Ilmoitukseen on liitettävä 5 §:ssä tarkoitettu lausunto ja 6 §:ssä tarkoitettut liitteet.

Ilmoituksen tekevät sulautumiseen osallistuvat yhdistykset yhdessä.

4 a §

Niillä sulautuvan yhdistysten velkojilla, joiden saatava on syntynyt ennen sulautumissuunnitelman rekisteröimistä, on oikeus vastustaa sulautumista. Sama oikeus on myös velkojalla, jonka saatava voidaan periä ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa säädetään ja jonka saatava on syntynyt viimeistään 2 momentissa tarkoitettuna määräpäivänä.

Rekisteriviranomaisen on annettava sulautuvan yhdistyksen hakemuksesta 1 momentissa tarkoitetuille velkojille kuulutus, jossa mainitaan velkojan oikeudesta vastustaa sulautumista ilmoittamalla siitä kirjallisesti rekisteriviranomaiselle viimeistään kuulutuksessa mainittuna määräpäivänä. Kuulutuksen antamista on haettava neljän kuukauden kuluessa sulautumissuunnitelman rekisteröimisestä tai sulautuminen raukeaa. Rekisteriviranomaisen on julkaistava kuulutus virallisessa lehdessä viimeistään kolme kuukautta ennen määräpäivää ja rekisteröitävä kuulutus viran puolesta.

Kuulutus on annettava vastaanottavan yhdistyksen hakemuksesta myös vastaanottavan yhdistyksen velkojille, jos sulautuminen on 5 §:ssä tarkoitetun tilintarkastajan lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan vastaanottavan yhdistyksen velkojen maksun. Vastaanottavan yhdistyksen velkoihin sovelletaan tällöin, mitä tässä luvussa säädetään sulautuvan yhtiön velkojista.

4 b §

Vakuutusyhdistyksen on viimeistään kuukausi ennen määräpäivää lähetettävä kuulutuksesta kirjallinen ilmoitus sellaisille 4 a §:n 1 momentissa tarkoitetuille tunnetuille velkojilleen, joiden saatava on syntynyt ennen sulautumissuunnitelman rekisteröintiä. Jos sulautuvan yhdistyksen takuusuuden omistaja on 12 §:n mukaisesti vaatinut lunastamista, velkojille on ilmoitettava lunastettaviksi vaadittujen osakkeiden ja oikeuksien määrät. Ilmoitus voidaan lähettää vasta sulautumisesta päättävän yhdistyskokouksen jälkeen. Jos kaikki yhdistyksen takuusuuden omistajat ovat ilmoittaneet luopuvansa lunastusoikeudesta tai heillä ei muuten ole lunastusoikeutta, ilmoitus voidaan kuitenkin lähettää aikaisemmin.

6 §

Sulautumissuunnitelmaan on kunkin sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen osalta liitettävä:

1) jäljennökset kolmea viimeistä tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevista asiakirjoista tai, jos sulautumisesta päättävässä yhdistyskokouksessa käsitellään tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamista, jäljennös tätä tilinpäätöstä ja toimintakertomusta sekä kahden tätä edeltäneen tilikauden tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevista asiakirjoista;

2) jos viimeisen tilinpäätöksen tarkoittaman tilikauden päättymisestä on kulunut sulautumisesta päättävään yhdistyskokoukseen mennessä yli kuusi kuukautta eikä kokouksessa käsitellä tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamista, jäljennös välitilinpäätöksestä ja toimintakertomuksesta, joka ei saa olla neljää kuukautta vanhempi ja joka on laadittu ja tarkastettu noudattaen tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevia säännöksiä ja määräyksiä;

3) hallituksen selostus viimeisen tilinpäätöksen tai välitilinpäätöksen jälkeisistä yhdistyksen asemaan olennaisesti vaikuttavista tapahtumista;

4) tilintarkastajien ja hallintoneuvoston lausunto välitilinpäätöksestä, toimintakertomuksesta ja hallituksen selostuksesta;

5) 5 §:ssä tarkoitettu lausunto sulautumissuunnitelmasta;

6) 3 §:n 4 momentissa ja 5 §:n 4 momentissa tarkoitettut Finanssivalvonnan suostumukset;

7) kunkin sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen viimeisen tilikauden jälkeen mahdollisesti tekemät varojen jakamista koskevat päätökset.

Finanssivalvonnan suostumus

11 §

Kuukauden kuluessa sulautumissuunnitelman allekirjoittamisesta sulautumiseen osallistuvien vakuutusyhdistysten on haettava Finanssivalvonnan suostumus sulautumissuunnitelmaan sekä vahvistus sulautumisen vaatimalle yhdistysjärjestyksen muutokselle ja, jos kysymys on kombinaatiosulautumisesta, uuden yhdistyksen yhdistysjärjestykselle.

Vakuutusyhdistysten sulautuessa vastaanottavan yhdistyksen on haettava 1 momentissa tarkoitettua hakemuksen yhteydessä Finanssivalvonnan vahvistus sulautumisesta johtuvalle taositusmäärän siirtoa koskeville perusteille.

Sulautumista koskevasta hakemuksesta Finanssivalvonnan on kuulutettava vastaanottavan yhdistyksen kustannuksella virallisessa lehdessä, jollei se katso, että hakemus on enemmistöä selvityksittä hylättävä. Kuulutuksessa on kehoitettava niitä sulautuvan yhdistyksen vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne Finanssivalvonnan määräämässä ajassa, joka saa olla enintään kaksi kuukautta. Kuulutus on annettava myös vastaanottavan yhdistyksen vakuutusvelkojille, jos sulautuminen on 5 §:ssä tarkoitettua lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan yhdistyksen velkojen maksun. Finanssivalvonnan on veloitettava sulautuva yhdistys viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä sulautuvan yhdistyksen kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin Finanssivalvonta tarvittaessa määrää.

Finanssivalvonnan on annettava suostumuksensa, jos:

1) sulautuminen ei vaaranna vakuutettuja etuja; sekä

2) sulautumisen ei katsota vaarantavan terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden noudattamista vakuutusyhdistyksen toiminnassa.

Finanssivalvonnalla on oikeus liittää suostumukseensa tarpeelliset ehdot vakuutettujen etujen ja terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden noudattamisen turvaamiseksi vakuutusyhdistyksen toiminnassa.

Sulautuva ja vastaanottava yhdistys sekä muistutuksentekijä saavat valittaa päätöksestä noudattaen, mitä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään. Valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

Jollei suostumusta haeta määräajassa tai jos se evätään ja epäämispäätös saa lainvoiman, sulautuminen raukeaa.

Takuuosuuksien lunastaminen

12 §

Sulautuvan vakuutusyhdistyksen takuuosuuden omistaja voi sulautumisesta päättävässä yhdistyskokouksessa vaatia takuuosuuksiensa lunastamista ja hänelle on varattava siihen tilaisuus ennen kuin sulautumisesta päätetään. Vain ne takuuosuudet voidaan lunastaa, jotka on ilmoitettu merkittäviksi takuuosuusluetteloon yhdistyskokoukseen tai viimeiseen ilmoittautumispäivään mennessä. Lisäksi edellytyksenä on, että lunastusta vaativa äänestää sulautumispäätöstä vastaan.

Jos takuuosuuksien lunastusoikeudesta tai lunastamisen ehdoista ei sovita vastaanottavan yhdistyksen kanssa, asia on annettava välimiesten ratkaistavaksi noudattaen, mitä 16 luvun 4 §:ssä säädetään riidan käsittelystä välimiesmenettelyssä. Takuuosuuden omistajan on pantava asia vireille viimeistään kuukauden kuluttua yhdistyskokouksesta. Vireillepanon jälkeen takuuosuuden omistajalla on oikeus vain lunastushintaan. Jos lunastusmenettelyssä myöhemmin vahvistetaan, ettei heillä ole oikeutta lunastukseen, heillä on oikeus sulautumisvastikkeeseen sulau-

tumissuunnitelman mukaisesti. Jos sulautuminen raukeaa, myös lunastusmenettely raukeaa.

Lunastushinta on takuusuuden sulautumispäätöstä edeltävän ajankohdan käypä hinta. Lunastushintaa määritettäessä ei oteta huomioon sulautumisen mahdollista sulautuvan yhdistyksen takuusuuden arvoa alentavaa vaikutusta. Lunastushinnalle on maksettava vuotuista korkoa sulautumispäätöksen ja lunastushinnan maksamisen väliseltä ajalta korkolain 12 §:ssä tarkoitetun kulloinkin voimassa olevan viitekoron mukaisesti.

Lunastushinta on maksettava kuukauden kulluttua tuomion lainvoimaiseksi tulemisesta, ei kuitenkaan ennen sulautumisen täytäntöönpanon rekisteröimistä.

Lunastushinnan maksamisesta vastaa vastaanottava yhdistys. Sulautuvan yhdistyksen on viipymättä ilmoitettava tälle lunastusvaatimuksista.

Ilmoitus sulautumisen täytäntöönpanosta ja sulautumisen oikeusvaikutukset

15 §

Sulautumiseen osallistuvien yhdistysten on tehtävä rekisteriviranomaiselle ilmoitus sulautumisen täytäntöönpanosta kuuden kuukauden kuluessa sitä koskevan Finanssivalvonnan suostumuksen antamisesta. Jollei ilmoitusta tehdä määräajassa, sulautuminen raukeaa.

Ilmoitus sulautumisen täytäntöönpanosta korvaa absorptiosulautumisessa 4 luvun 7 §:ssä tarkoitetun rekisteri-ilmoituksen ja kombinaatiosulautumisessa 2 luvun 10 §:ssä tarkoitetun rekisteri-ilmoituksen. Muilta osin vastikkeen suorittamiseksi tarvittavan uusmerkinnän rekisteröintiin sovelletaan 4 luvun säännöksiä ja vastaanotettavan yhdistyksen rekisteröintiin 2 luvun säännöksiä.

Ilmoitukseen on liitettävä kunkin sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen hallituksen jäsenen ja toimitusjohtajan vakuutus sekä tilintarkastajien todistus siitä, että sulautumisen rekisteröinnillä vastaanottava yhdistys saa täyden maksun määrästä, joka merkitään yhdistyksen omaan

pääomaan vastikkeeksi annettavista takuusuuksista. Lisäksi ilmoitukseen on liitettävä kunkin sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan vakuutus siitä, että sulautumisessa on noudatettu tämän lain säännöksiä, sulautumiseen osallistuvien yhdistysten sulautumista koskevat päätökset sekä osoitus Finanssivalvonnan suostumuksesta.

Rekisteriviranomaisen on rekisteröitävä sulautuminen, jos velkoja ei ole vastustanut sulautumista taikka jos velkoja on tuomioistuimen tuomion mukaan saanut maksun tai turvaavan vakuuden saatavastaan.

Jos velkoja on vastustanut sulautumista, rekisteriviranomaisen on ilmoitettava tästä yhdistykselle viipymättä määräpäivän jälkeen. Velkojan vastustaessa sulautuminen raukeaa kuukauden kuluessa määräpäivästä. Rekisteriviranomaisen on kuitenkin lykättävä asian käsittelyä, jos yhdistys osoittaa kuukauden kuluessa määräpäivästä panneensa vireille kanteen sen vahvistamiseksi, että velkoja on saanut maksun tai turvaavan vakuuden saatavastaan, taikka jos yhdistys ja velkoja yhdessä pyytävät asian käsittelyn lykkäämistä.

Jos sulautumiseen osallistuvista yhdistyksistä useamman kuin yhden omaisuuteen on voimassa yritys kiinnityslaisissa tarkoitettu yritys kiinnitys, sulautumista ei saa rekisteröidä, ellei samalla rekisteröidä hakemuksen perusteella yhdistysten ja kiinnityksen haltijoiden sopimusta kiinnitysten etuoikeuden järjestämisestä.

Rekisteröinnissä on otettava huomioon sulautumisen täytäntöönpanon suunniteltu rekisteröintiajankohta, jollei siihen ole estettä eikä ajankohta ole myöhemmin kuin neljän kuukauden kuluttua ilmoituksesta.

Mitä tässä pykälässä säädetään velkojasta, ei koske vakuutusvelkojaa.

14 a luku

Vakuutuskannan luovuttaminen

1 §

Vakuutusyhdistys (*luovuttava yhdistys*) voi luovuttaa vakuutuskantansa toiselle vakuutusyh-

distykselle (*vastaanottava yhdistys*) tai vakuutusyhtiölle (*vastaanottava yhtiö*). Luovutettaessa vakuutuskantaa vakuutusyhtiölle vastaanottavaan yhtiöön sovelletaan, mitä tässä luvussa säädetään vastaanottavasta yhdistyksestä.

Luovutettaessa vakuutuskannan osa sovelletaan, mitä vakuutuskannan luovuttamisesta säädetään.

Jos vakuutuskanta luovutetaan vakuutusyhtiölle, sovelletaan lisäksi, mitä vakuutusyhtiölain 21 luvussa säädetään vakuutuskannan ja sen osan luovuttamisesta.

Vastaanottavalle yhdistykselle tai yhtiölle on myös siirrettävä luovutettavaa vakuutuskantaa vastaava osa luovuttavan yhdistyksen tasoitusmäärästä.

3 §

Luovuttavan ja vastaanottavan yhdistyksen hallitusten on laadittava kirjallinen vakuutuskannan luovutusta koskeva suunnitelma, joka on päivättävä ja allekirjoitettava.

Vakuutuskannan luovuttamista koskevassa suunnitelmassa on oltava:

1) luovuttavan ja vastaanottavan yhdistyksen toiminimi, rekisterinumero, osoite ja kotipaikka;

2) ehdotus vastaanottavan yhdistyksen yhdistysjärjestyksen muutokseksi;

3) ehdotus luovutettaviin ensivakuutuksiin perustuvasta osakkuudesta ja luovutettaviin jälleenvakuutuksiin perustuvasta mahdollisesta osakkuudesta vastaanottavassa yhdistyksessä tai keskinäisessä vakuutusyhtiössä;

4) ehdotus vakuutuskannan luovuttamisesta mahdollisesti suoritettavasta vastikkeesta ja sen ehdoista;

5) selvitys luovuttavan ja vastaanottavan yhdistyksen hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenelle, toimitusjohtajalle, tilintarkastajalle ja riippumattomana asiantuntijana toimivalle tilintarkastajalle annettavista erityisistä eduista ja oikeuksista;

6) selvitys vakuutuskannan luovuttamisen syystä;

7) selvitys luovutettavasta vakuutuskannasta ja sen katteena siirrettäväksi sovitusta varallisuudesta;

8) ehdotus vakuutuskannan luovuttamisen suunnitellusta voimaantuloajankohdasta;

9) selvitys siirtyvästä tasoitusmäärästä;

10) selvitys siitä, että luovuttava vakuutusyhdistys, joka ei ole selvitystilassa, ja vastaanottava vakuutusyhdistys, täyttävät luovutuksen jälkeen 10 luvun vastuuvelan katetta koskevat vaatimukset sekä 10 a luvussa säädetty vakavaraisuusvaatimukset.

9 §

Kuukauden kuluessa vakuutuskannan luovuttamista koskevan suunnitelman allekirjoittamisesta vakuutusyhdistysten on haettava Finanssivalvonnan suostumus suunnitelmaan ja vahvistus vakuutuskannan luovuttamisen vaatimalle yhdistysjärjestyksen muutokselle.

Vastaanottavan yhdistyksen ja luovuttavan yhdistyksen on haettava 1 momentissa tarkoitettua hakemuksen yhteydessä Finanssivalvonnan vahvistus tasoitusmäärän siirtoa koskeville perusteille.

Vakuutuskannan luovuttamista koskevasta hakemuksesta Finanssivalvonnan on kuulutettava vastaanottavan yhdistyksen kustannuksella virallisessa lehdessä, jollei se katso, että hakemus on enemmittä selvityksittä hylättävä. Kuulutuksessa on kehoitettava niitä luovutettavaan vakuutuskantaan kuuluvien vakuutusten vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne Finanssivalvonnan määräämässä ajassa, joka saa olla enintään kaksi kuukautta. Kuulutus on annettava myös muille luovuttavan yhdistyksen vakuutusvelkojille, jos vakuutuskannan luovuttaminen on 4 §:ssä tarkoitetun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan luovuttavan yhdistyksen velkojen maksun. Kuulutus on annettava myös vastaanottavan yhdistyksen vakuutusvelkojille, jos vakuutuskannan luovuttaminen on lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan vastaanottavan yhdistyksen velkojen maksun. Finanssivalvonnan on velvoitettava luovuttava yhdistys viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä luovuttavan yhdistyksen kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin Finanssivalvonta tarvittaessa määrää.

Finanssivalvonnan on annettava suostumuksensa, jos:

1) vakuutuskannan luovuttaminen ei vaarana vakuutettuja etuja; sekä

2) vakuutuskannan luovuttamisen ei katsota vaarantavan terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden noudattamista vakuutusyhdistyksen toiminnassa.

Finanssivalvonnalla on oikeus liittää suostumukseensa tarpeelliset ehdot vakuutettujen etujen sekä terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden noudattamisen turvaamiseksi vakuutusyhdistyksen toiminnassa.

Luovuttava ja vastaanottava yhdistys sekä muistutuksentekijä saavat valittaa päätöksestä noudattaen, mitä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään. Valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

15 luku

Vahingonkorvausvelvollisuus

1 §

Hallituksen jäsenen, hallintoneuvoston jäsenen ja toimitusjohtajan on korvattava vahinko, jonka hän on tehtävässään 1 luvun 6 d §:ssä säädetyn huolellisuusvelvoitteen vastaisesti tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttanut yhdistykselle.

Perustaja, hallituksen jäsen, hallintoneuvoston jäsen ja toimitusjohtaja on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka hän on tehtävässään muuten tätä lakia tai yhdistysjärjestyksen määräyksiä rikkomalla tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttanut yhdistykselle, osakkaalle tai muulle henkilölle.

Jos vahinko on aiheutettu rikkomalla tätä lakia muulla tavalla kuin pelkästään rikkomalla 1 luvun 6 d §:ssä tarkoitettua periaatetta tai jos vahinko on aiheutettu rikkomalla yhdistysjärjestyksen määräystä, vahinko katsotaan aiheutetuksi huolimattomuudesta, jollei menettelystä vastuussa oleva osoita menetelleensä huolellisesti. Sama koskee vahinkoa, joka on aiheutettu vakuutusyhtiölain 8 luvun 11 §:n 2 momentissa tar-

koitettuun lähipiiriin kuuluvan eduksi tehdyllä toimella.

3 §

Osakkaan on korvattava vahinko, jonka hän on myötävaikuttamalla tämän lain tai yhdistysjärjestyksen määräysten rikkomiseen tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttanut yhdistykselle, toiselle osakkaalle tai muulle henkilölle.

Vahinko, joka on aiheutettu vakuutusyhtiölain 8 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuun lähipiiriin kuuluvan eduksi tehdyllä toimella, katsotaan aiheutetuksi huolimattomuudesta, jollei osakas osoita menetelleensä huolellisesti.

3 a §

Yhdistyskokouksen puheenjohtajan on korvattava vahinko, jonka hän on tehtävässään tätä lakia tai yhdistysjärjestyksen määräyksiä rikkomalla tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttanut yhdistykselle, osakkaalle tai muulle henkilölle.

5 §

Vahingonkorvauskanteen nostamisesta yhdistyksen lukuun 1, 3 tai 3 a §:n taikka tilintarkastuslain 51 §:n nojalla päättää yhdistyskokous. Hallituksella on kuitenkin oikeus päättää rangaistavaan tekoon perustuvan korvauskanteen nostamisesta.

Yhdistyskokouksen päätös vastuuvapauden myöntämisestä tai kanteen nostamatta jättämisestä ei estä yhdistystä nostamasta kannetta, jos yhdistyskokoukselle ei tilinpäätöksessä tai tilintarkastuskertomuksessa taikka muutoin ole annettu olennaisesti oikeita ja täydellisiä tietoja kanteen perusteena olevasta päätöksestä tai toimenpiteestä.

Jos yhdistys asetetaan konkurssiin hakemuksesta, joka on tehty kahden vuoden kuluessa siitä, kun yhdistyskokouksessa päätettiin myöntää vastuuvapaus tai olla nostamatta kannetta, konkurssipesä saa tämän päätöksen estämättä ajaa kannetta.

6 §

Yhdellä tai useammalla osakkaalla on oikeus ajaa omissa nimissään kannetta vahingonkorvauksen suorittamiseksi vakuutusyhdistykselle 5 §:n 1 ja 2 momentin estämättä, jos kannetta viireille pantaessa on todennäköistä, ettei yhdistys huolehdi vahingonkorvausvaatimuksen toteuttamisesta ja että kantajilla tuolloin on vähintään yksi kymmenesosa kaikista äänistä.

Yhdistykselle on varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta. Kannetta ajavat osakkaat vastaavat itse oikeudenkäyntikuluista, mutta heillä on oikeus saada niistä korvaus yhdistykseltä, jos yhdistykselle oikeudenkäynnillä saatavat varat siihen riittävät.

Jos korvausvelvollinen on saanut yhdistyskokouksen päätöksellä vastuuvapauden, kanne on nostettava kolmen kuukauden kuluessa yhdistyskokouksen päätöksestä. Jos samassa yhdistyskokouksessa on 9 luvun 6 §:ssä säädetyin tavoin vaadittu ja kannatettu erityisen tarkastuksen toimittamista, kanne voidaan kuitenkin aina nostaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun tarkastuksesta annettu lausunto on esitetty yhdistyskokouksessa tai hakemus tarkastajan määrittämiseksi hylätty.

Osakkaalla ei ole oikeutta saada korvausta yhdistykselle aiheutetusta vahingosta.

Vakuutusyhdistyksen osakkaiden pyynnöstä yhdistys on velvollinen selvittämään ja antamaan todistuksen siitä, että kantajilla on 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa vähintään yksi kymmenesosa kaikista äänistä.

7 §

Yhdistyksen lukuun 1, 3 tai 3 a §:n taikka tilintarkastuslain 51 §:n nojalla ajettavaa kannetta ei voida nostaa, ellei kanne perustu rangaistavaan tekoon:

1) perustajaa vastaan viiden vuoden kuluttua siitä, kun perustamiskokouksessa tehtiin päätös yhdistyksen perustamisesta;

2) hallituksen jäsentä, hallintoneuvoston jäsentä tai toimitusjohtajaa vastaan viiden vuoden kuluttua sen tilikauden päättymisestä, jona se päätös tehtiin tai siihen toimenpiteeseen ryhdyttiin, johon kanne perustuu;

3) tilintarkastajaa vastaan viiden vuoden kuluttua siitä, kun se tilintarkastuskertomus, lausunto tai todistus, johon kanne perustuu, esitettiin; eikä

4) osakasta tai yhdistyskokouksen puheenjohtajaa vastaan viiden vuoden kuluttua päätöksestä tai toimenpiteestä, johon kanne perustuu.

Jos yhdistyksen lukuun ajettavan kanteen nostamisen määräaika on kulunut loppuun, ei 5 §:n 3 momentissa tarkoitettua kannetta voida nostaa sen jälkeen, kun kuukausi on kulunut konkurssissa määrätystä valvontapäivästä.

8 §

Yhdistysjärjestyksessä ei voida rajoittaa yhdistyksen tämän luvun 1, 3 ja 3 a §:n tai tilintarkastuslain 51 §:n mukaista oikeutta vahingonkorvaukseen, jos vahinko on aiheutettu:

1) rikkomalla sellaisia tämän lain säännöksiä, joista ei voida poiketa yhdistysjärjestyksen määräyksellä; taikka

2) muuten tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta.

Yhdistyksen oikeutta vahingonkorvaukseen voidaan muuten yhdistysjärjestyksessä rajoittaa vain kaikkien osakkaiden suostumuksella.

Yhdistysjärjestyksessä ei voida rajoittaa osakkaan tai muun henkilön tämän luvun tai tilintarkastuslain 51 §:n mukaista oikeutta vahingonkorvaukseen tai kanteen ajamiseen.

16 luku

Erinäisiä säännöksiä

3 §

Kun yhdistyskokouksen päätöksen moittimista koskeva kanne on pantu viireille, tuomioistuim voi kantajan vaatimuksesta ennen asian ratkaisemista määrätä, ettei päätöstä saa panna täytäntöön. Ratkaisusta ei saa erikseen valittaa.

Tuomioistuimen on viran puolesta viivytyksettä annettava ratkaisustaan tieto Finanssivallvonnalle sekä, jos yhdistyskokouksen päätös on sellainen, että siitä lain mukaan on tehtävä ilmoitus rekisteröimistä varten, myös rekisteriviranomaiselle. Tuomioistuimen on ilmoitettava

rekisteriin merkittäväksi myös tieto ratkaisunsa lainvoimaisuudesta.

4 §

Yhdistysjärjestyksen määräys riidan käsittelemisestä välimiesmenettelyssä sitoo vakuutusyhdistystä, takuusuuden omistajaa, hallitusta, hallintoneuvostoa, hallituksen ja hallintoneuvoston jäsentä, toimitusjohtajaa sekä tilintarkastajaa välityssopimuksen tavoin niin kuin välimiesmenettelystä annetussa laissa säädetään. Yhdistysjärjestyksen määräys 3 luvun 3 §:ssä tarkoitetusta lunastuslausekkeesta johtuvan lunastusoikeutta tai lunastushintaa koskevan riidan käsittelemisestä välimiesmenettelyssä sitoo vastaavasti sellaisen riidan osapuolia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua yhdistysjärjestyksen määräystä sovelletaan kuitenkin ainoastaan kanteeseen, jonka peruste on syntynyt määräyksen rekisteröimisen jälkeen.

Jos yhdistyksen ja hallituksen välinen riita siirretään välimiesten ratkaistavaksi, sovelletaan, mitä 2 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään asiamiehen asettamisesta ja määräjän laskemisesta.

6 §

Jos osakeyhtiölain 8 luvun 10 §:ssä säädetty velvollisuus toimittaa asiakirjoja rekisteriviranomaiselle laiminlyödään, rekisteriviranomainen voi velvoittaa toimitusjohtajan tai hallituksen jäsenen sakon uhalla toimittamaan ne sille määrämässään ajassa.

Päätökseen, jolla rekisteriviranomainen on asettanut uhkasakon, ei saa hakea muutosta valittamalla.

7 §

Joka tahallaan

1) harjoittaa vakuutusliikettä 1 luvun 4 §:n tai 5 §:n 1 momentin säännösten vastaisesti, taikka

2) antaa 13 luvun 28 §:n säännösten tai Finanssivalvonnasta annetun lain 27 §:n nojalla määrätyn toiminnan rajoituksen vastaisesti uusia vakuutuksia,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen, *vakuutusliikkeen luvattomasta harjoittamisesta*

sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

Virallisen syyttäjän on ennen 1 momentissa tarkoitettua rikosta koskevan syytteen nostamista varattava Finanssivalvonnalle tilaisuus antaa lausuntonsa asiassa. Tuomioistuimen on tätä rikosasiaa käsitellessään varattava Finanssivalvonnalle tilaisuus tulla kuulluksi.

8 §

Joka tahallaan

1) toimii toisen välikätenä äänioikeuden rajoittamista koskevan tämän lain säännöksen tai yhdistysjärjestyksen määräyksen kiertämiseksi,

2) rikkoo tämän lain säännöksiä tilintarkastuskertomuksen laatimisesta,

3) Finanssivalvonnan 12 luvun 6 c §:n nojalla määräämän kiellon vastaisesti luovuttaa tai panttaa yhdistyksen hallinnassa olevaa omaisuutta,

4) rikkoo säännöksiä riippumattomana asiantuntijana toimivan tilintarkastajan lausunnon laatimisesta,

5) jakaa yhdistyksen varoja tämän lain säännösten vastaisesti,

6) antaa vakuuden 11 luvun 10 §:n säännösten vastaisesti, taikka

7) rikkoo 3 luvun 2 a §:n 1 momentin kieltoa vakuutusyhdistyksen arvopaperien ottamisesta arvopaperimarkkinalaissa tarkoitetun julkisen kaupankäynnin kohteeksi,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *vakuutusyhdistysrikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

9 §

Joka tahallaan

1) takuusuuskirjaa taikka väliaikaistodistusta annettaessa menettelee tämän lain säännösten vastaisesti,

2) rikkoo yhdistyskokouksen pöytäkirjan nähtävillä pitämistä koskevaa säännöstä,

3) laiminlyö takuusuusluettelon taikka takuusuudenomistajia koskevan luettelon pitämisen tai niiden nähtävänä pitämisen,

4) hankkii takuusuuksia tekemättä vakuutusyhtiölain 4 luvun 5 §:ssä tarkoitettua ilmoitusta

taikka Finanssivalvonnan tämän lain taikka vakuutusyhtiölain 4 luvun 9 §:n perusteella antaman kiellon vastaisesti hankkii takuusuusia,

5) rikkoo osakeyhtiölain 8 luvun 10 §:n säännöksiä tilinpäätöksen, konsernitilinpäätöksen tai toimintakertomuksen toimittamisesta rekisteri-
viranomaiselle taikka jättää toimittamatta tämän lain mukaan Finanssivalvonnalle annettavan ilmoituksen tai muun tiedon,

6) jättää noudattamatta, mitä 2 luvun 9 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa säädetään päätöksenteon edellytyksistä perustamiskokouksessa, taikka

7) rikkoo tämän lain säännöksiä tilinpäätöksen, toimintakertomuksen, konsernitilinpäätöksen, välitilinpäätöksen tai 13 luvun 5 §:n 1 momentissa tarkoitetun tilinpäätöksen laatimisesta taikka vakuutusyhdistyksen sulautumista tai selvitystilaa koskevan lopputilityksen antamisesta,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *vakuutusyhdistysrikkomuksesta* sakoon.

Vakuutusyhdistysrikkomuksesta tuomitaan myös se, joka törkeästi huolimattomuudesta menettelee 1 momentin 7 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

10 §

Joka vakuutusyhdistyksen tai sen palveluyrityksen palveluksessa tai näiden toimielinten jäsenenä tai varajäsenenä tai vakuutusyhdistyksen toimeksiannosta tehtävää suorittaessaan taikka vakuutusalan lautakunnan tai vastaavan toimielimen palveluksessa tai jäsenenä tai asiantuntijana toimeksiannon perusteella taikka 2—5 momentin nojalla on saanut tietää vakuutusyhdistyksen, sen asiakkaan tai jonkun taloudellista asemaa tai terveydentilaa tai muita henkilökohtaisia oloja koskevan seikan taikka liike- tai ammattisalaisuuden, ei saa ilmaista tätä sivulliselle, jollei se, jonka hyväksi salassapitovelvollisuus on säädetty, anna suostumustaan tietojen ilmaisemiseen tai jollei laissa ole muuta säädetty. Asiakasta koskevia salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja ei saa antaa myöskään yhdistyskokoukselle eikä kokoukseen osal-

listuvalle osakkaalle, lukuun ottamatta yhdistyskokouksen ääniluetteloa.

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään, sosiaali- ja terveysministeriöllä on oikeus luovuttaa vakuutussalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja:

1) syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle rikoksen estämiseksi ja selvittämiseksi;

2) Finanssivalvonnalle ja muulle rahoitusmarkkinoita valvovalle Suomen viranomaiselle;

3) muun ETA-valtion vakuutus- tai rahoitus-toimintaa tai rahoitusmarkkinoita valvovalle viranomaiselle;

4) vakuutusyhdistyksen tilintarkastajalle;

5) Suomen tai muun ETA-valtion viranomaiselle, jonka tehtävänä on osallistua vakuutusyrityksen selvitystilaa tai konkurssimenettelyyn taikka muuhun vastaavaan menettelyyn;

6) Suomen tai muun ETA-valtion viranomaiselle, joka on vastuussa vakuutusyrityksen selvitystilaa tai konkurssimenettelyyn taikka muuhun vastaavaan menettelyyn osallisina olevien toimielinten valvonnasta;

7) Suomen tai muun ETA-valtion viranomaiselle, joka on vastuussa vakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten tai muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien henkilöiden valvonnasta;

8) ETA-valtion riippumattomille vakuutusmatemaatikoille, jotka suorittavat vakuutusyritysten laillisuusvalvontaa, ja näiden vakuutusmatemaatikoiden valvonnasta vastuussa olevalle toimielimelle;

9) ETA-valtion viranomaiselle tai toimielimelle, joka on lain mukaan vastuussa yhtiöoikeuden noudattamisen seurannasta ja rikkomusten tutkimisesta;

10) Suomen tai muun ETA-valtion keskuspankille ja rahapoliittisena viranomaisena samanlaisen tehtävän omaavalle muulle toimielimelle sekä muulle maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa olevalle viranomaiselle;

11) muun valtion kuin ETA-valtion 3—8 kohdassa tarkoitetulle viranomaiselle tai toimielimelle valvontatehtävän suorittamiseksi, jos annettavat tiedot asianomaisessa valtiossa kuulu-

vat 1 momentissa tarkoitetun vaitiolovelvollisuuden piiriin.

Sosiaali- ja terveysministeriöllä on oikeus luovuttaa vain sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen kunkin 2 momentissa mainitun viranomaisen tehtävien suorittamiseksi.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, vakuutusyhdistyksellä on oikeus luovuttaa salsapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja:

1) toiselle vakuutuslaitokselle jälleenvakuutuksen järjestämistä varten;

2) vakuutusyhdistyksen palvelu-ryitykselle tai sille, joka hoitaa vakuutusyhdistyksen antamaa tehtävää toimeksiannon perusteella;

3) vakuutusyhdistyksen kanssa samaan konserniin tai sen kanssa samaan taloudelliseen yhteenliittymään kuuluvalla vakuutuslaitokselle korvausasian hoitoa, vakuutussopimuksen tekemistä ja vakuutusliikkeen harjoittamisen kannalta tarpeellisten muiden tehtävien hoitamista varten; mitä edellä tässä kohdassa säädetään tietojen luovuttamisesta, ei sovelleta henkilötietolain (523/1999) 11 §:ssä tarkoitettujen arkaluonteisten tietojen luovuttamiseen;

4) vakuutusalan lautakunnan tai vastaavan toimielimen palveluksessa tai jäsenenä olevalle sinne käsiteltäväksi saatetun asian hoitamista varten;

5) toiselle vakuutuslaitokselle tai vahingonaiheuttajalle vakuutusyhdistyksen takautumisoi-
keuden toteuttamiseksi sekä toiselle vakuutus-
laitokselle sen selvittämiseksi, mikä on eri va-
kuutuslaitosten vastuu samasta vakuutustapah-
tumasta;

6) vakuutusyhdistykseen kohdistuneista rikoksista sekä sille ilmoitetuista vahingoista toisille vakuutuslaitoksille vakuutuslaitoksiin kohdistuvan rikollisuuden ehkäisemiseen liittyvän tärkeän edun vuoksi, jos tietosuojalautakunta on antanut tähän henkilötietolain 43 §:n 3 momentissa tarkoitetun luvan;

7) sosiaali- ja terveysministeriön luvalla historiallista tai tieteellistä tutkimusta tai tilastointia varten, jos on ilmeistä, ettei tietojen antaminen loukkaa niitä etuja, joiden suojaksi salsapitovelvollisuus on säädetty; lupa voidaan antaa määrääjäksi ja siihen on liitettävä yleisen ja yk-

sityisen edun suojaamiseksi tarpeelliset määräykset; lupa voidaan peruuttaa, milloin siihen harkitaan olevan syytä;

8) Suomen syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle rikoksen estämiseksi ja selvittämiseksi sekä 1 momentissa tarkoitetuille viranomaisille tai toimielimille; terveydentilaan liittyviä tietoja saa kuitenkin luovuttaa vain syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle vakuutus- tai eläkelaitokseen kohdistuvan petosrikoksen estämiseksi, selvittämiseksi ja syytteeseen panoa varten; sekä

9) luottotietotoimintaa harjoittavalle rekisterinpitäjälle; luovuttaa voidaan kuitenkin vain tietoja, joita luottotietotoiminnan harjoittaja saa tallettaa luottotietorekisteriin tai muutoin käsitellä luottotietoina käytettäväksi.

Sen lisäksi, mitä 4 momentissa säädetään, vakuutusyhdistys voi luovuttaa asiakasrekisterissään olevia markkinointia sekä asiakaspalvelua ja muuta asiakassuhteen hoitamista varten tarpeellisia tietoja sellaiselle yritykselle, joka kuuluu vakuutusyhdistyksen kanssa samaan taloudelliseen yhteenliittymään. Mitä edellä tässä momentissa säädetään tietojen luovuttamisesta, ei sovelleta henkilötietolain 11 §:ssä tarkoitettujen arkaluonteisten tietojen luovuttamiseen.

Mitä 4 momentin 4 kohdassa säädetään vakuutusyhdistyksen oikeudesta tietojen luovuttamiseen, sovelletaan myös 4 momentin 4 kohdassa tarkoitetun vakuutusalan lautakunnan tai toimielimen oikeuteen luovuttaa tietoja.

Vakuutusyhdistys voi 4 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa luovuttaa vain sellaisia tietoja, joita tarvitaan kyseessä olevien tehtävien suorittamiseksi.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Vakuutusyhdistyksen yhdistysjärjestykseen sisältyvän tämän lain vastaisen määräyksen sijasta noudatetaan tätä lakia. Jos yhdistysjärjestys ei vastaa lain vaatimuksia, vakuutusyhdistyksen hallituksen on tehtävä ehdotus yhdistysjärjestyksen muuttamiseksi lain mukaiseksi. Yhdistysjärjestyksen muutoksille on haettava Finanssivalvonnan vahvistus viimeistään kolmen vuoden kuluttua lain voimaantulosta. Finanssi-

valvonta voi asettaa yhdistykselle uhkasakon tämän velvoitteen täyttämisen tehosteeksi. Yhdistysjärjestyksen muutokset on ilmoitettava rekisteröitäväksi kolmen kuukauden kuluessa Finanssivalvonnan antamasta päätöksestä.

Jos vakuutusyhdistyksen yhdistysjärjestykseen on ennen tämän lain voimaantuloa otettu takuusuuden omistajien osakkuutta koskevia määräyksiä, niihin sovelletaan, mitä 2 momentissa säädetään yhdistysjärjestyksestä.

Jos yhdistyskokouksen päätös on tehty ennen lain voimaantuloa, päätettyyn asiaan ja siihen liittyviin rekisteröinteihin sekä muihin menettelyihin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta lakia. Jos yhdistyskokouksen päätös tehdään lain tultua voimaan, kokouskutsuun, kokousasiakirjoihin sekä kokoukseen ilmoittautumiseen ja osallistumiseen sovelletaan lakia jo ennen sen voimaantuloa.

Sen estämättä, mitä 1 luvun 2 §:n 1 momentissa säädetään, ennen tämän lain voimaantuloa merkityn takuusuuden omistaja on vakuutusyhdistyksen osakas vain, jos yhdistysjärjestyksessä niin määrätään.

Sen estämättä, mitä 1 luvun 3 §:n 1 momentissa säädetään, myös vakuutusyhdistyksen takuusuudenomistajaosakkaat ovat vastuussa sellaisista vakuutusyhdistyksen velvoitteista, jotka ovat syntyneet ennen lain voimaantuloa.

Jos yhdistysjärjestyksen määräys hallintoneuvostosta on ilmoitettu rekisteröitäväksi ennen

lain voimaantuloa, hallintoneuvostolla on kolmen vuoden ajan lain voimaantulosta oikeus valita hallituksen jäsenet, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin.

Ylikurssirahasto on 10 luvun 6 §:ssä tarkoitettua sidottua omaa pääomaa.

Edellä 10 luvun omaa pääomaa, kirjanpitoa, tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevia säännöksiä sovelletaan viimeistään siltä tilikaudelta, joka alkaa tämän lain tultua voimaan.

Sulautumiseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta lakia, jos sulautumissuunnitelma ilmoitetaan rekisteröitäväksi ennen lain voimaantuloa. Vakuutuskannan luovuttamiseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta lakia, jos vakuutuskannan luovuttamista koskevaan suunnitelmaan on haettu Finanssivalvonnan suostumusta ennen lain voimaantuloa. Muussa tapauksessa sulautumiseen ja vakuutuskannan luovuttamiseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta lakia.

Ennen lain voimaantuloa tehdyn päätöksen pätemättömyyttä koskevan moitekanteen tai muun vaatimuksen käsittelemiseen ja ratkaisemiseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta lakia.

Vahingonkorvaukseen, joka perustuu ennen lain voimaantuloa tapahtuneeseen tekoon tai laiminlyöntiin, sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta lakia.

Laki

maatalousyrittäjän eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 22 päivänä joulukuuta 2006 annetun maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 117, 118, 120, 126—129 ja 134 §, sellaisena kuin niistä on 128 § laissa 1170/2007, sekä
lisätään lakiin uusi 128 a ja 128 b § seuraavasti:

117 §

Valtuuskunnan tehtävät ja päätöksenteko

Valtuuskunnan tehtävänä on päättää eläkelaitoksen toiminnan yleisistä suuntaviivoista sekä valvoa eläkelaitoksen hallituksen toimintaa.

Valtuuskunnan on:

1) valittava muut kuin ministeriöitä edustavat hallituksen jäsenet ja heille henkilökohtaiset varajäsenet;

2) valittava tilintarkastaja ja mahdollinen varatilintarkastaja;

3) käsiteltävä tilinpäätös, toimintakertomus ja tilintarkastuskertomus sekä päätettävä toimenpiteistä, joihin ne antavat aiheutta.

118 §

Hallitus

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen hallitukseen kuuluu Eläketurvakeskuksen valitsema puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja ja valtuuskunnan valitsevat jäsenet. Hallituksessa on puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan ohella yksi maa- ja metsätalousministeriön, yksi sosiaali- ja terveysministeriön ja yksi valtiovarainministeriön nimeämä jäsen sekä tämän lain piiriin kuuluvien henkilöiden taloudellisia etuja valvovien edustavimpien järjestöjen edustus. Puheenjohtajaa ja varapuheenjohtajaa lukuun ottamatta kullekin hallituksen jäsenelle on nimettävä henkilökohtainen varajäsen.

Hallituksen puheenjohtajalla tai varapuheenjohtajalla tulee olla hyvä työeläkevakuutustoiminnan tuntemus. Hallituksen jäsenen on oltava hyvämaineinen.

Hallituksessa on oltava hyvä eläkelaitoksen 114 §:ssä tarkoitettun toiminnan tuntemus ja sijoitustoiminnan asiantuntemus.

120 §

Toimitusjohtaja

Hallitus valitsee Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen toimitusjohtajan.

Toimitusjohtajan on oltava hyvämaineinen ja hänellä on oltava hyvä työeläkevakuutustoiminnan, eläkelaitoksen 114 §:ssä tarkoitettun muun toiminnan, sijoitustoiminnan ja liikkeenjohdon tuntemus.

Toimitusjohtajan tulee hoitaa eläkelaitoksen hallintoa hallituksen antamien ohjeiden ja määräysten mukaisesti. Toimitusjohtajan on huolehdittava siitä, että kirjanpito on lain mukainen ja varainhoito luotettavalla tavalla järjestetty.

126 §

Kirjanpito, tilinpäätös ja toimintakertomus

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen kirjanpitoon sekä tilinpäätöksen, toimintakertomuksen ja konsernitilinpäätöksen laadintaan sovelletaan kirjanpitolakia, jollei tämän lain kirjanpitoa, tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevista säännöksistä muuta johdu, sekä kirjanpitoasetusta (1339/1997), jollei tämän lain kirjanpitoa, tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevista säännöksistä tai 127 §:n 1 momentissa tarkoitusta sosiaali- ja terveysministeriön asetuksesta tai Finanssivalvonnan määräyksistä muuta johdu.

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, eläkelaitoksen tilinpäätökseen ja toimintakertomukseen sovelletaan vakuutusyhtiölain 8 luvun säännöksiä, lukuun ottamatta 1—3 §:ää, 10 §:n 1 momenttia ja 2 momentin 1 kohtaa, 12 §:n 3—6 kohtaa, 13 §:ää, 14 §:n 1 momentin 2 kohtaa, 19, 23 ja 27—31 §:ää.

Kirjanpitolain 3 luvun 9 §:ää ei sovelleta eläkelaitoksen tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen rekisteröintiin eikä 11 §:ää jäljennösten antamisvelvollisuuteen.

Tilinpäätös ja toimintakertomus on viimeistään tilikautta seuraavan maaliskuun loppuun mennessä annettava tilintarkastajille, joiden tulee seuraavan huhtikuun 15 päivään mennessä antaa hallitukselle tilintarkastuskertomuksensa.

127 §

Kirjanpitoa ja tilinpäätöstä koskevat tarkemmat määräykset

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan antaa vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat säännökset:

1) vakuutusyhtiölain 8 luvun 8 §:ssä tarkoitettujen tilinpäätöksen tase- ja tuloslaskelmakaavoista, toimintakertomuksesta, rahoituslaskelmasta, tilinpäätöksen liitetiedoista, vakuutusyhtiölain 8 luvun 21 §:ssä tarkoitettujen konsernitilinpäätöksen laatimiseen liittyvistä vastaavista kaavoista, asiakirjoista ja liitetiedoista sekä taseerittelyistä ja liitetietojen erittelyistä;

2) vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 §:ssä tarkoitettujen rahoitusvälineiden, sijoituskiinteistöjen ja muiden sijoitusten käyvän arvon mukaisen arvostuksen edellytysten ja käyvän arvon määrittämisen pääperiaatteista, käyvän arvon muutosten merkitsemisestä tilinpäätöksen tuloslaskelmaan ja taseeseen sekä konsernitilinpäätöksen konsernituloslaskelmaan ja konsernitaseeseen, näistä sijoituksista annettavista liitetiedoista ja näistä sijoituksista toimintakertomuksessa annettavista tiedoista;

3) vakuutusyhtiölain 8 luvun 24 §:n mukaan laadittavassa tilinpäätöksessä ja konsernitilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa annettavista lisätiedoista, joiden antamiseen kirjanpitolain 7 a luvun 1 §:ssä tarkoitettujen kansainväliset tilinpäätösstandardit eivät velvoita; sekä

4) milloin ja miten saadaan poiketa vakuutusyhtiölain 8 luvun 8 §:ssä tarkoitettujen tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen ja vakuutusyhtiölain 8 luvun 21 §:ssä tarkoitettujen konsernitilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimista koskevista säännöksistä oikean ja riittävän kuvan antamiseksi.

Finanssivalvonta antaa vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat määräykset:

1) eläkelaitoksen ja sen konsernin tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimisesta;

2) vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 ja 18 §:ssä tarkoitettujen sijoitusten käyvän arvon mukaisen arvostuksen edellytyksistä, sijoitusten käy-

vän arvon ja hankintamenon määrittämisestä ja esittämisestä tase-eräkohtaisesti liitetiedoissa sekä sijoitus- ja käyttöomaisuuden välisistä siirroista;

3) vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 §:ssä tarkoitettujen rahoitusvälineiden luokittelusta ja suojauslaskennasta;

4) vakuutusyhtiölain 8 luvun 18 §:ssä tarkoitettujen johdannaissopimusten käsittelystä kirjanpidossa ja tilinpäätöksessä; sekä

5) eläkelaitoksen vakuutusteknisen vastuuvelan ilmoittamisesta tilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa.

Jos tässä pykälässä tarkoitettu asetus, määräys tai lupa on kirjanpitolain tai kirjanpitoasetuksen yleisen soveltamisen kannalta merkittävä, ministeriön tai Finanssivalvonnan on ennen asetuksen, määräyksen tai luvan antamista pyydetävä siitä kirjanpitolautakunnan lausunto.

Finanssivalvonta voi erityisestä syystä määrätä jaksittain myöntää yksittäistapauksissa poikkeuksia tämän pykälän 1 momentin 1—3 kohdasta ja 2 momentin 2 kohdasta, vakuutusyhtiölain 8 luvun 6 §:stä sekä kirjanpitolain 6 luvun 5 §:n 1 momentista. Lisäksi Finanssivalvonta voi myöntää poikkeuksia kirjanpitolain 2 luvun 9 §:n 1 momentista.

128 §

Tilintarkastus

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tilintarkastuksesta säädetään tässä laissa ja tilintarkastuslaissa (459/2007).

Eläkelaitoksen tilintarkastukseen sovelletaan, mitä tilintarkastuslain 25 §:n 1 momentin 8 kohdassa, 5 luvussa ja 40 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädetään julkisen kaupankäynnin kohteena olevan yhteisön tilintarkastuksesta ja tilintarkastajasta.

Eläkelaitoksessa on oltava vähintään yksi tilintarkastaja. Vähintään yhden tilintarkastajan ja varatilintarkastajan on oltava tilintarkastuslain 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettu KHT-tilintarkastaja tai KHT-yhteisö.

Eläkelaitoksen tilintarkastajan toimikausi päättyy ja uuden tilintarkastajan toimikausi al-

kaa uuden tilintarkastajan valinnasta päättävän valtuuskunnan kokouksen päättyessä, jollei uutta tilintarkastajaa valittaessa päätetä toisin. Valtuuskunnan kokouksessa ei voida päättää, että tilintarkastajan toimikausi jatkuu toistaiseksi.

Jos eläkelaitokselle on valittu vain yksi tilintarkastaja eikä tämä ole tilintarkastuslain 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettu KHT-yhteisö, on valittava ainakin yksi varatilintarkastaja. Mitä tässä laissa ja tilintarkastuslaissa säädetään tilintarkastajasta, sovelletaan myös varatilintarkastajaan.

128 a §

Eläkelaitoksen tilintarkastusta koskevat erityiset säännökset

Eläkelaitoksen tilintarkastajan suorittaman tilikauden aikaisen jatkuvan tarkastuksen on riittävänä pidettävässä laajuudessa ulotuttava 114 §:n mukaiseen toimintaan, vastuuvetkaan, sijoitustoimintaan sekä eläkelaitoksen ja sen kanssa samaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välisiin liiketoimiin.

Eläkelaitoksen tilintarkastajan on vähintään kerran vuodessa ja Finanssivalvonnan pyynnöstä myös muuna ajankohtana tarkistettava, täyttävätkö eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskeamisesta ja vastuuvetelan kattamisesta annetun lain 19 §:ssä tarkoitettu kateluettelo ja siihen merkityt omaisuuserät mainitussa laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä ja määräyksissä asetetut vaatimukset tämän lain 125 §:n mukaisen vastuuvetelan kattamisesta.

Tilintarkastajan 1 ja 2 momentissa tarkoitettua tarkastuksesta on annettava kertomus eläkelaitoksen hallitukselle.

Eläkelaitoksen hallituksen on vähintään kerran vuodessa kuultava kokouksessaan tilintarkastajaa eläkelaitoksen taloudellisesta asemasta ja sisäisestä valvonnasta sekä muista tilintarkastuksessa esille tulleista seikoista.

128 b §

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 128 a §:n 3 momentissa tarkoitettua kertomuksesta.

129 §

Tilintarkastajan määrääminen

Finanssivalvonnan on ilmoituksesta määrättävä Maatalousyrittäjien eläkelaitokselle kelpoisuusehdot täyttävä tilintarkastaja, jos tilintarkastajaa ei ole valittu tämän lain tai tilintarkastuslain mukaisesti tai tilintarkastajalla ei ole tilintarkastuslain 3 §:ssä tarkoitettua kelpoisuutta tai milloin tilintarkastaja ei ole tilintarkastuslain 24 §:ssä tarkoitettulla tavalla riippumaton tai hän on saman lain 25 §:ssä tarkoitettulla tavalla esteellinen.

Ilmoituksen saa 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa tehdä kuka tahansa. Eläkelaitoksen hallitus on velvollinen tekemään ilmoituksen, jollei valtuuskunta viivytyksettä valitse kelpoisuusehdot täyttävää tilintarkastajaa.

Finanssivalvonnan on pyydettävä Keskuskaupparehvirin tilintarkastuslautakunnalta lausunto 1 momentissa tarkoitettua riippumattomuutta koskevassa asiassa ennen sen ratkaisemista.

Ennen kuin 1 momentissa tarkoitettu määräys annetaan, on eläkelaitoksen hallitusta kuultava. Määräys on voimassa siihen asti, kun eläkelaitokselle on säädetyssä järjestyksessä valittu tilintarkastaja Finanssivalvonnan määräämän tilintarkastajan tilalle.

134 §

Vastuullinen vakuutusmatemaatikko

Vakuutusteknisten laskelmien ja selvitysten laatimista varten Maatalousyrittäjien eläkelaitoksella on oltava vastuullinen vakuutusmatemaatikko. Vakuutusmatemaatikon kelpoisuuden vahvistamiseen sovelletaan vakuutusyhtiölain 31 luvun 6 §:n 3 momenttia.

Vakuutusmatemaatikon tehtäviin ja kelpoisuusehtoihin sovelletaan vakuutusyhtiölain 31 luvun 5—9 §:ää.

Vakuutusmatemaatikon ottamisesta ja eroamisesta on Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tehtävä ilmoitus Finanssivalvonnalle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tällä lailla kumotaan Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännöstä 28 päivänä joulukuuta 2006 annetun valtioneuvoston asetuksen (1404/2006) 3 §.

Tämän lain tilintarkastusta koskevia säännöksiä sovelletaan tilikauden 2011 alusta lukien.

Laki

merimieseläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 22 päivänä joulukuuta 2006 annetun merimieseläkelain (1290/2006) 174, 191—194, 196—198, 201, 208, 210 ja 227 §, sellaisina kuin niistä ovat 191 ja 194 § osaksi laissa 1168/2007 ja 192 § viimeksi mainitussa laissa, sekä
lisätään lakiin uusi 193 a ja 195 a § seuraavasti:

174 §

Valtuuskunnan varsinainen kokous

Valtuuskunnan varsinaisessa kokouksessa on:

- 1) esitettävä tilinpäätös, toimintakertomus ja tilintarkastuskertomus;
- 2) päätettävä edellisen vuoden tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamisesta;
- 3) päätettävä niistä toimenpiteistä, joihin edellisen vuoden hallinto ja tilinpäätös antavat aihetta;
- 4) valittava tilintarkastaja ja mahdolliset varatilintarkastajat;
- 5) määrättävä hallituksen jäsenten ja varajäsenten sekä tilintarkastajan ja mahdollisten varatilintarkastajien palkkiot; sekä
- 6) käsiteltävä muut kokouskutsussa mainitut asiat.

14 luku

Eläkekassan tilintarkastus

191 §

Sovellettava laki

Eläkekassan tilintarkastuksesta säädetään tässä luvussa ja tilintarkastuslaissa (459/2007).

Eläkekassan tilintarkastukseen sovelletaan, mitä tilintarkastuslain 25 §:n 1 momentin 8 kohdassa, 5 luvussa ja 40 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädetään julkisen kaupankäynnin kohteena olevan yhteisön tilintarkastuksesta ja tilintarkastajasta.

192 §

Tilintarkastajan valinta ja kelpoisuus

Eläkekassassa on oltava vähintään yksi tilintarkastaja. Tilintarkastajan valitsee valtuuskunta. Vähintään yhden tilintarkastajan on oltava ti-

tilintarkastuslain 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettu KHT-tilintarkastaja tai KHT-yhteisö.

Jos eläkekassalle on valittu vain yksi tilintarkastaja eikä tämä ole tilintarkastuslain 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettu KHT-yhteisö, on valittava ainakin yksi varatilintarkastaja. Mitä tässä laissa ja tilintarkastuslaissa säädetään tilintarkastajasta, sovelletaan myös varatilintarkastajaan.

193 §

Tilintarkastajan toimikausi

Eläkekassan tilintarkastajan toimikausi päättyy ja uuden tilintarkastajan toimikausi alkaa uuden tilintarkastajan valinnasta päättävän valtuuskunnan kokouksen päättyessä, jollei uutta tilintarkastajaa valittaessa päätetä toisin. Valtuuskunnan kokouksessa ei voida päättää, että tilintarkastajan toimikausi jatkuu toistaiseksi.

193 a §

Eläkekassan tilintarkastusta koskevat erityiset säännökset

Eläkekassan tilintarkastajan suorittaman tilikauden aikaisen jatkuvan tarkastuksen on riittävästi pidettävässä laajuudessa ulotuttava vastuuvélkaan, toimintapääomaan, sijoitustoimintaan, vakuuttamis- ja korvaustoimintaan sekä eläkekassan ja sen kanssa samaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välisiin liiketoimiin.

Eläkekassan tilintarkastajan on vähintään kerran vuodessa ja Finanssivalvonnan pyynnöstä myös muuna ajankohtana tarkastettava, täyttävätkö eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laske- misesta ja vastuuvélan kattamisesta annetun lain 19 §:ssä tarkoitettu kateluettelo ja siihen merkit- tyt omaisuuserät mainitussa laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä ja määräyksissä asetet- tut vaatimukset tämän lain 201 §:n mukaisen vastuuvélan kattamisesta.

Tilintarkastajan 1 ja 2 momentissa tarkoite- tusta tarkastuksesta on annettava kertomus elä- kekassan hallitukselle.

Eläkekassan hallituksen on vähintään kerran vuodessa kuultava kokouksessaan tilintarkasta- jaa eläkekassan taloudellisesta asemasta ja sisäi- sestä valvonnasta sekä muista tilintarkastukses- sa esille tulleista seikoista.

194 §

Oikeus vaatia tilintarkastajan määräämistä

Finanssivalvonnan on ilmoituksesta määrättä- vä eläkekassalle kelpoisuusehdot täyttävä tilin- tarkastaja, jos:

1) tilintarkastajaa ei ole valittu tämän luvun tai tilintarkastuslain mukaisesti; tai

2) tilintarkastajalla ei ole tässä laissa tai tilin- tarkastuslain 3 §:ssä tarkoitettua kelpoisuutta tai jos tilintarkastaja ei ole tilintarkastuslain 24 §:ssä tarkoitettulla tavalla riippumaton tai hän on saman lain 25 §:ssä tarkoitettulla tavalla es- teellinen.

Ilmoituksen 1 momentissa tarkoitetuissa ta- pauksissa saa tehdä kuka tahansa. Eläkekassan hallitus on velvollinen tekemään ilmoituksen, jollei valtuuskunta viivytyksettä valitse kelpoi- suusehdot täyttävää tilintarkastajaa.

Finanssivalvonnan on pyydettävä Keskus- kauppakamarin tilintarkastuslautakunnalta lau- sunto 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua riip- pumattomuutta koskevassa asiassa ennen sen ratkaisemista.

Ennen kuin 1 momentissa tarkoitettu tilintar- kastajan määräys annetaan, eläkekassan hallitus- ta on kuultava. Määräys on voimassa siihen asti, kunnes eläkekassalle on säädetyssä järjestykses- sä valittu tilintarkastaja Finanssivalvonnan mää- räämän tilintarkastajan tilalle.

195 a §

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia mää- räyksiä 193 a §:n 3 momentissa tarkoitettusta kertomuksesta.

196 §

Sovellettavat lait

Eläkekassan kirjanpitoon sekä tilinpäätöksen, toimintakertomuksen ja konsernitilinpäätöksen laadintaan sovelletaan kirjanpitolakia (1336/1997), jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu, sekä kirjanpitoasetusta (1339/1997), jollei tämän luvun säännöksistä taikka 197 §:ssä tarkoitettusta sosiaali- ja terveysministeriön asetuksesta tai Finanssivalvonnan määräyksistä muuta johdu.

Sen lisäksi, mitä tässä luvussa säädetään, eläkekassan tilinpäätökseen ja toimintakertomukseen sovelletaan vakuutusyhtiölain (521/2008) 8 luvun säännöksiä, lukuun ottamatta 1—3 §:ää, 10 §:n 1 momenttia ja 2 momentin 1 kohtaa, 12 §:n 3—6 kohtaa, 13 §:ää, 14 §:n 1 momentin 2 kohtaa, 19, 23 ja 27—31 §:ää.

Kirjanpitolain 3 luvun 9 §:ää ei sovelleta eläkekassan tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen rekisteröintiin eikä 11 §:ää jäljennösten antamisvelvollisuuteen.

197 §

Sovellettavat asetukset ja määräykset

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan antaa eläkekassan harjoittaman vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat säännökset:

1) vakuutusyhtiölain 8 luvun 8 §:ssä tarkoitettujen tilinpäätöksen tase- ja tuloslaskelmakaavoista, toimintakertomuksesta, rahoituslaskelmasta, tilinpäätöksen liitetiedoista, vakuutusyhtiölain 8 luvun 21 §:ssä tarkoitettujen konsernitilinpäätöksen laatimiseen liittyvistä vastaavista kaavoista, asiakirjoista ja liitetiedoista sekä tase-erittelyistä ja liitetietojen erittelyistä;

2) vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 §:ssä tarkoitettujen rahoitusvälineiden, sijoituskiinteistöjen ja muiden sijoitusten käyvän arvon mukaisen arvostuksen edellytysten ja käyvän arvon määrittämisen pääperiaatteista, käyvän arvon muutosten merkitsemisestä tilinpäätöksen tuloslaskel-

maan ja taseeseen sekä konsernitilinpäätöksen konsernituloslaskelmaan ja konsernitaseeseen, näistä sijoituksista annettavista liitetiedoista ja näistä sijoituksista toimintakertomuksessa annettavista tiedoista;

3) vakuutusyhtiölain 8 luvun 24 §:n mukaan laadittavassa tilinpäätöksessä ja konsernitilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa annettavista lisätiedoista, joiden antamiseen kirjanpitolain 7 a luvun 1 §:ssä tarkoitettujen kansainväliset tilinpäätösstandardit eivät velvoita; sekä

4) milloin ja miten saadaan poiketa vakuutusyhtiölain 8 luvun 8 §:ssä tarkoitettujen tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen ja vakuutusyhtiölain 8 luvun 21 §:ssä tarkoitettujen konsernitilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimista koskevista säännöksistä oikean ja riittävän kuvan antamiseksi.

Finanssivalvonta antaa vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat määräykset:

1) eläkekassan ja sen konsernin tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimisesta;

2) vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 ja 18 §:ssä tarkoitettujen sijoitusten käyvän arvon mukaisen arvostuksen edellytyksistä, sijoitusten käyvän arvon ja hankintamenon määrittämisestä ja esittämisestä tase-eräkohtaisesti liitetiedoissa sekä sijoitus- ja käyttöomaisuuden välisistä siirroista;

3) vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 §:ssä tarkoitettujen rahoitusvälineiden luokittelusta ja suojauslaskennasta;

4) vakuutusyhtiölain 8 luvun 18 §:ssä tarkoitettujen johdannaissopimusten käsittelystä kirjanpidossa ja tilinpäätöksessä; sekä

5) eläkekassan vakuutusteknisen vastuuvelan ilmoittamisesta tilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa.

Jos tässä pykälässä tarkoitettu asetus, määräys tai lupa on kirjanpitolain tai kirjanpitoasetuksen yleisen soveltamisen kannalta merkittävä, ministeriön tai Finanssivalvonnan on ennen asetuksen, määräyksen tai luvan antamista pyydetty siitä kirjanpitolautakunnan lausunto.

198 §

Finanssivalvonnan oikeus myöntää eläkekassalle poikkeuksia

Finanssivalvonta voi erityisestä syystä määrätä ajaksi myöntää yksittäistapauksissa poikkeuksia 197 §:n 1 momentin 1—3 kohdasta ja 2 momentin 2 kohdasta, vakuutusyhtiölain 8 luvun 6 §:stä sekä kirjanpitolain 6 luvun 5 §:n 1 momentista. Lisäksi Finanssivalvonta voi myöntää poikkeuksia kirjanpitolain 2 luvun 9 §:n 1 momentista.

201 §

Vastuuvelan kattaminen

Eläkekassan on katettava 200 §:ssä tarkoitettu vastuuvelka, velka työntekijän eläkelain 183 §:ssä tarkoitettuun vastuunjakoon, velka yrittäjän eläkelain 142 §:ssä tarkoitettuun vastuunjakoon, 152 §:stä johtuva velka valtiolle sekä vakuutusmaksuista johtuvat velat noudattaen eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta annetun lain säännöksiä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua vastuuvelasta saadaan vähentää takautumisoikeuteen perustuvat saamiset.

208 §

Vakavaraisuusrajan ja toimintapääoman laskeminen

Eläkekassan vakavaraisuusraja lasketaan eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta annetun lain mukaisesti. Vastuuvelkana käytetään tällöin 202 §:n mukaisen vakuutusteknisen vastuuvelan ja vakuutusriskien heilahteluihin varattavan laskennallisen osan yhteismäärää. Vakuutusriskien heilahteluihin varattava laskennallinen osa määritellään 202 §:n mukaisessa sosiaali- ja terveystieteiden antamassa asetuksessa.

Eläkekassan toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla eläkekassan varojen on katsottava ylittävän eläkekassan velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset noudattaen vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 5—7 ja 10 kohtaa, 3 §:ää, 4 §:n 1 momentin 1 kohtaa ja 4 momenttia, 5 §:n 2, 5, 7 ja 8 kohtaa sekä 6 §:ää. Velkoihin kuuluvana vastuuvelkana käytetään 1 momentin mukaista vakuutusteknistä vastuuvelkaa.

Eläkekassan on toimitettava Finanssivalvonnalle laskelma toimintapääomaa koskevien määräysten täyttymisestä.

210 §

Vakavaraisuutta ja toimintapääomaa koskevat määräykset

Finanssivalvonta antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä 206 §:ssä tarkoitettua esityksestä maksujen muuttamiseksi ja vakuutusteknisen tutkimuksen laatimisesta sekä 209 §:ssä tarkoitettua suunnitelmista ja niissä annettavista tiedoista sekä 208 §:n 3 momentissa tarkoitettua laskelman laatimisesta ja sen toimittamisen ajankohdasta.

227 §

Vastuullinen vakuutusmatemaatikko

Vakuutusteknisten laskelmien ja selvitysten laatimista varten eläkekassalla on oltava vastuullinen vakuutusmatemaatikko. Vakuutusmatemaatikon kelpoisuuden vahvistamiseen sovelletaan vakuutusyhtiölain 31 luvun 6 §:n 3 momenttia.

Vakuutusmatemaatikon tehtäviin ja kelpoisuusehtoihin sovelletaan vakuutusyhtiölain 31 luvun 5—9 §:ää.

Vakuutusmatemaatikon ottamisesta ja eroamisesta on eläkekassan tehtävä ilmoitus Finanssivalvonnalle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

EV 237/2009 vp — HE 181/2009 vp

Helsingissä 7 päivänä joulukuuta 2009
